

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010502
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5318010502.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudkýň JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2022 odvolanie obžalovaného V. M. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/140/2018 zo dňa 26.3.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/140/2018 zo dňa 26.3.2021 v časti - vo výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, vo výroku o ochrannom opatrení - ochrannom dohľade.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného V. M., nar. X.X.XXXX v J., trvale bytom N. XXX, okres I. E.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného V. M. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á aj ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. M. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/140/2018 zo dňa 26.3.2021 bol obžalovaný V. M. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

od bližšie nezisteného dňa na konci roku 2011, pri viacerých osobných stretnutiach, ktoré prebiehali na Obecnom úrade v obci Svrčinovec, okres Čadca opakovane dal Ing. G. M. prísľub, že mu odpredá budovu bývalej colnice, t.j. administratívnu budovu súpisné číslo XXX, postavenú na parcele CKN č. 3417/8 o výmere 1082 m² a budovu vstupnej kontroly súpisné číslo XXX, postavenú na parcele CKN č. 3408/13 o výmere 73 m², zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie obce M., nakoľko tento o uvedené nehnuteľnosti prejavil záujem, kde uvedený prísľub Ing. G. M. dal aj napriek tomu, že vedel, že

budova bývalej colnice nikdy nebola vo vlastníctve Obce Svrčinovec, no aj napriek tomu dňa 30.8.2012 uzatvoril kúpnu zmluvu týkajúcu sa uvedených nehnuteľností medzi predávajúcim, Obcou Svrčinovec v zastúpení jeho menom a kupujúcim, spoločnosťou AVAMPERA, a.s. so sídlom Brno, ul. Rooseveltova 584/9, s ktorou mal Ing. G. M. uzatvorenú komisionársku zmluvu za účelom zabezpečenia kúpy objektu bývalej colnice, pričom pred podpisom kúpnej zmluvy deklaroval Ing. G. M. predložením listín, najmä uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Svrčinovec č. 63/2012 zo dňa 28.6.2012 skutočnosť, že obecné zastupiteľstvo zobralo na vedomie výsledky verejnej obchodnej súťaže na odpredaj budovy bývalej colnice v prospech firmy AVAMPERA, a.s. so sídlom Brno, Rooseveltova 584/9, Česká republika za kúpnu cenu 250.000,- Eur, čo bolo v rozpore so skutočným stavom, nakoľko uvedené uznesenie nebolo nikdy Obecným zastupiteľstvom Obce Svrčinovec prijaté, o čom mal vedomosť, keďže predmetné uznesenie v presne nezistený deň pred podpisom kúpnej zmluvy sám vyhotovil, opatril ho pečiatkou obce a podpísal, taktiež mal vedomosť o tom, že Obcou Svrčinovec nebola vyhlásená žiadna verejná obchodná súťaž na odpredaj objektu bývalej colnice, avšak túto skutočnosť, vrátane víťazstva firmy AVAMPERA, a.s. Brno v nej Ing. G. M. prezentoval, teda predstieraním existencie vyššie uvedených okolností, ktoré boli v rozpore so skutočným stavom veci, presvedčil Ing. G. M., že ním určená firma sa po uzavretí kúpnej zmluvy stane vlastníkom budovy bývalej colnice v obci Svrčinovec, na základe čoho mu tento sám alebo prostredníctvom svojho brata V. M. kúpnu cenu v sume 250.000,- Eur vyplatil a to v presne nezistené dni v období od konca roka 2012, zrejme do mája 2013 v hotovosti, v splátkach na viacerých miestach v meste Třinec, Ostrava, v Českej republike, aj v bude Obecného úradu v obci Svrčinovec, kde o prevzatí finančnej hotovosti vystavil dva doklady, prvý na sumu 150.000,-Eur vystavený ako príjmový pokladničný doklad s dátumom vystavenia dňa 31.1.2013 a druhý na sumu 100.000,-Eur, vystavený ako výdavkový pokladničný doklad s dátumom vystavenia dňa 15.5.2013, kde získané finančné prostriedky si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, zároveň prevod objektu bývalej colnice v prospech firmy určenej Ing. G. M. nezabezpečil, nakoľko to ani nebolo možné, keďže inkriminované nehnuteľnosti v tom čase boli vo vlastníctve inej právnickej osoby, čím Ing. G. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. K. XX, Česká republika spôsobil škodu v sume 250.000,- Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovanému uložil podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. M., a to ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 6.4.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 8.4.2021, a to nasledovne:

Odvolanie smeruje proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Odvolanie podáva aj podľa § 306 a nasl. Tr. por. z dôvodu podstatných chýb konania, porušenia práva na obhajobu, porušenia ustanovenia Trestného zákona, i zjavne neprimeraného trestu. Navrhuje, aby odvolací súd skúmal nielen vady vytýkané týmto odvolaním, ale aj chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por.

V tejto trestnej veci je obžalovaný z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., pričom na naplnenie zákonných znakov trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby páchatel uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, a seba alebo iného tak na škodu cudzieho majetku obohatil.

Medzi obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu patrí objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Všetky tieto štyri znaky tvoria jednotný celok a existujú v každej skutkovej podstate trestného činu, aj keď v nej nie sú výslovne uvedené a v prípade, ak niektorých z týchto znakov chýba, nemôže v danom prípade ísť o trestný čin.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že ako obžalovaný uviedol poškodených do omylu alebo využil ich omyl. Naopak z vykonaného dokazovania, najmä zo svedeckých výpovedí V. M., Ing. G. M. a W. Q. vyplynulo, že svedkovia mali vedomosť o stave vlastníctva budovy colnice v Obci Svrčinovec a to, že ju vlastnila NDS, a.s.

Pochybnosti v danej veci nastoľuje vyjadrenie Ing. G. M., ktoré učinil na hlavnom pojednávaní dňa 5.2.2021, že finančné prostriedky boli uložené v advokátskej úschove u advokáta v Jablunkove, čo v

zmysle vykonaného dokazovania vôbec prokurátor nenavrhol prešetriť a táto skutočnosť nie je v konaní doposiaľ preukázaná, hoci dôkazné bremeno ohľadne jeho viny stojí na strane prokurátora.

V rámci vykonaného dokazovania mu ako obžalovanému nebolo relevantným spôsobom ani preukázané prevzatie finančných prostriedkov, pričom dokonca svedok W. Q. spochybnil samotnú existenciu škody vo výške 250.000,- Eur.

Je veľmi neobvyklé, ba až zarážajúce, že v danej veci si žiaden z vypočutých svedkov a to W. Q., V. M. a ani Ing. G. M. neuplatnil škodu, ktorá je základným znakom pre spáchanie trestného činu podvodu, nakoľko ustanovenie § 221 ods. 1 Tr. zák. začína: „Kto na škodu cudzieho majetku seba...“. Z uvedeného je evidentné, že nie je naplnený základný znak pre spáchanie trestného činu podvodu, pretože v danej veci si nikto neuplatňuje škodu, tzn. že škoda jeho konaním nikomu nevznikla.

Nie je naplnený znak trestného činu podvodu a to podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, ktoré môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou, pričom všetci traja svedkovia W. Q., V. M. a Ing. G. M. mali vedomosť o tom, kto je vlastníkom budovy colnice a že to nie je obec Svrčinovec, ale NDS, a.s. Toto bolo preukázané výsluchom uvedených svedkov na hlavných pojednávaniach v dňoch 5.11.2020, 5.2.2021 a 26.3.2021. Takúto vedomosť mali svedkovia už počas prípravného štádia trestného konania v danej veci a preto si dovoľ odcitovať ich výpovede :

Z výpovede svedka W. Q., nar. XX.X.XXXX pre Políciou Českej republiky dňa 7.6.2018, ako i na hlavnom pojednávaní vyplynulo nasledovné :

Na otázku policajného orgánu: „Kontaktoval ste Ing. G. M. pred podpisom kúpnej zmluvy, že na internete katastra Slovenskej republiky ste zistil, že obec Svrčinovec nie je vlastníkom predmetnej bývalej budovy colnice, ale má to spoločnosť NDS, a.s. Bratislava?“ Odpoveď svedka: „Pred podpisom kúpnej zmluvy som si žiadnych nezrovnalostí nebolo vedomý, až v priebehu času sa začali objavovať nezrovnalosti a ja som pána G. M. na tieto nezrovnalosti upozornil. Na druhej strane celá táto vec bola obchodom pána M. (viď komisionárska zmluva). Žiadnym zásadným spôsobom som sa o túto kauzu nezaujímal. Či som pána M. upozornil na nezrovnalosti pred podpisom alebo po podpise kúpnej zmluvy, si už nepamätám. Jednalo sa o nezrovnalosti vo vlastníctve predmetnej nehnuteľnosti, ktoré boli stále vedené na katastri nehnuteľností ako vlastníctvo NDS, a.s. Pán M. mi uviedol, že nás ubezpečuje, že sa všetko vyrieši.“ Na otázku obhajcu: „Vy osobne ste vedel, kto bol v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy vlastníkom nehnuteľností?“ Bola odpoveď: „Myslím, že áno, neviem však lepšie odpovedať, či to bola ešte NDS alebo Obec Svrčinovec.“ Otázka obhajcu: „Ako ste sa dozvedel, kto je vlastníkom nehnuteľností?“ Odpoveď: „Z internetu z portálu katastra nehnuteľností.“ Otázka obhajcu: „Prečo stále uvádzate, že sa jedná o údajnú pohľadávku?“ Odpoveď: „Pretože nikdy nebol predložený dôkaz, že táto pohľadávka skutočne existuje.“ Otázka obhajcu: „Pokiaľ ste nemal dôkaz, že táto pohľadávka skutočne existuje, ako ste ju mohol postúpiť spoločnosti Velabrino, s.r.o.“ Odpoveď: „...Spoločnosť Velabrino, s.r.o. si bola vedomá i možnej neexistencie pohľadávky, pretože tiež úplata podľa pokynu pána G. M., na základe komisionárskej zmluvy, bola nulová. ...“ Otázka obhajcu: „Bol ste si vedomý pri podpísaní komisionárskej zmluvy, že obchádzate slovenský zákon o legalizácii príjmov z trestnej činnosti a podporovaní terorizmu? ...“ Odpoveď: „Tejto skutočnosti som si nebol vedomý a ani som si tejto skutočnosti neni vedomý. Komisionárska zmluva a kúpna zmluva nepočíta s predaním peňazí v hotovosti. Vždy bolo počítané s bezhotovostnou platbou. ...“ Otázka obhajcu: „Uplatňujete si v tomto trestnom konaní vy ako fyzická osoba alebo za spoločnosť Avampera, a.s. škodu?“ Odpoveď: „Nie, mne ako fyzickej osobe ani spoločnosti Avampera žiadna škoda nevznikla.“

Z výpovede svedka V. M., nar. XX.X.XXXX pred Políciou Českej republiky dňa 22.5.2018, ako i na hlavnom pojednávaní vyplynulo nasledovné:

Pri výpovedi svedka, pred kladením otázok, tento svedok uviedol : „ Je pravda, že v minulosti som chcel kúpiť s bratom nehnuteľnosti vo Svrčinovci. Jednali sme s pánom V. M. ako starostom obce, ktorý nám uviedol, že nehnuteľnosť bude prevedená z majetku štátu do majetku Obce Svrčinovec a potom verejnou súťažou na ďalšieho vlastníka, čo sme mali byť my ako firma s názvom Avampera, a.s.“ Otázka policajného orgánu: „ ... bral ste na zreteľ primeranú mieru opatrnosti, ktorá sa bežne užíva pri takýchto obchodných transakciách ako je kúpa nehnuteľnosti?“ Odpoveď: „Pán M. nám ukazoval záznamy o jednaní obce a zastupiteľstva obce ohľadom nehnuteľností, ďalej nám ukazoval zápis zo zastupiteľstva o tom, že sme vyhrali verejnú súťaž a že obec súhlasí s predajom nehnuteľností našej firme. Ako zástupcovi obce, resp. štátu sme pánovi M. verili. Vtedy sme ako takto bežne nehnuteľnosti nekupovali. Na Slovensku to bol náš prvý a posledný prípad nákupu nehnuteľnosti.“ Otázka obhajcu: „Uplatňujete si nejakú škodu v trestnom konaní?“ Odpoveď: „Neuplatňujem.“ Otázka: „Súhlasíte s trestným stíhaním obv. M.?“ Odpoveď: „Nie som poškodený, z môjho pohľadu je lepší dlžník na slobode ako vo väzení. Takže s trestným stíhaním pána M. nesúhlasím.“

Z výpovede svedka Ing. G. M., nar. XX.X.XXXX pred Políciou Českej republiky dňa 22.5.2018, ako i na hlavnom pojednávaní vyplynulo nasledovné:

Otázka policajného orgánu: „Aké doklady, potvrdzujúce vlastnícke právo k objektu bývalej colnice v prospech Obce Svrčinovec, Vám predložil V. M.?" Odpoveď: „Vedeli sme, že objekt vlastní NDS... . Tento zápis falošný nebol, to sme si overili na internete." Otázka policajného orgánu: „Vysvetlite, prečo ste nevyužil na kúpu objektu bývalej colnice vlastnú firmu, prípadne seba ako fyzickú osobu a kúpu ste realizoval cez spoločnosť Avampera, a.s. z Brna?" Odpoveď: „Žiadnu firmu som nemal a ako fyzická osoba som to nechcel (poznámka: svedok Q. vypovedal, že vtedy bol G. M. v rozvodovom konaní, preto nechcel kúpiť budovu na seba). Otázka policajného orgánu: „prečo ste nepodal trestné oznámenie na V. M. bezprostredne potom, keď sa niekedy v lete 2014 priznal, že k predaju colnice nedôjde a že Vás mal podviesť a obohatiť sa k Vašej škode o čiastku vo výške 250.000,- Eur?" Odpoveď: „M. nám nikdy nepovedal, že nás podviedol. Iba povedal, že z obchodu zišlo z dôvodu rozhodnutia NDS. ...Podľa mňa je lepšie, keď je dlžník na slobode a splatí dlh, než aby bol vo väzení." Otázka policajného orgánu: „Kto prišiel s návrhom, že dlh, ktorý V. M. deklaruje vo výške 250.000,- Eur voči Vám a Vášmu bratovi V., sa prevedie ako dlh Obce Svrčinovec voči spoločnostiam, pre ktoré ste jednali?" Odpoveď: „Táto otázka je úplne nezmyselná a znamená, že vyšetrovateľ sa vôbec neorientuje v celom prípade. Pán M. ako fyzická osoba nikdy nedžil peniaze mne alebo môjmu bratovi, vždy sa jednalo o dlh obce voči spoločnosti Avampera." Otázka obhajcu: „Uplatňujete škodu v trestnom konaní?" Odpoveď: „Neuplatňujem." Otázka obhajcu: „Súhlasíte s trestným stíhaním obv. Pána M.?" Odpoveď: „Ako veriteľ nesúhlasím."

Vyššie citované vyjadrenia všetkých troch svedkov z prípravného štádia, títo potvrdili aj na hlavnom pojednávaní, keď zotrvali na postojoch a vyjadreniach z prípravného štádia trestného konania. Z výpovedí svedkov W. Q., V. M. a Ing. G. M. je jednoznačne ustálená skutočnosť, že všetci traja svedkovia mali aktuálne vedomosti o stave vlastníctva budovy colnice a to z verejného registra katastrálneho portálu, t. zn., že vedeli, že budovu colnice nevlastní obec Svrčinovec, a preto pri prevode nehnuteľnosti na strane kupujúcich nedbali na obvyklú mieru opatrnosti, ktorá je na mieste pri prevode nehnuteľností, v tomto prípade dokonca ešte vyššej hodnoty.

Osobitne sa chce pristaviť pri obvyklej miere opatrnosti, pričom poukazuje na rozhodnutie NS SR č. 7Tdo/486/2010 zo dňa 25.5.2010, ktorý judikát je možné aplikovať aj na danú vec. NS ČR konštatoval, že pri trestnom čine podvodu je potrebné posudzovať aj dodržanie povinnej obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného, pričom dospel k záveru, že ak ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné trvať na tom, aby na obvyklú mieru majetkových záujmov primárne dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví určených na ochranu majetkových práv a záujmov. V zmysle vyššie citovaných výpovedí svedkov bolo na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom štádiu trestného konania ustálené, že títo vedeli o stave vlastníctva budovy colnice v tom smere, že ju vlastní NDS, a.s. Dokonca svedok V. M. na hlavnom pojednávaní dňa 26.3.2021 na otázku obhajcu, či dbal na obvyklú mieru opatrnosti pri prevode nehnuteľností, uviedol: „Asi sme nezachovali primeranú mieru opatrnosti, nikto nevedel, že to dopadne tak, ako to dopadlo." Hoci sa prokurátor v danej veci snažil v rámci hlavného pojednávania dňa 26.3.2021 navodiť dojem, že prístup ku katastru na Slovensku je obtiažny, tak k uvedenému sa vyjadruje, že kataster nehnuteľností je verejný, pričom funguje na rovnakých princípoch ako v Českej republike. Túto skutočnosť potvrdzuje aj výsluch svedka W. Q., ktorý uviedol, že si danú informáciu overoval na katastri nehnuteľností, pričom s tým nemal akýkoľvek problém, s tým že zistil, že budovu colnice vlastní NDS, a.s. Hoci sa k tejto obvyklej miere opatrnosti vyjadrovali všetci vyššie menovaní svedkovia, súd k tejto vykonal dokazovanie, resp. skúmanie obvyklej miery opatrnosti vo vzťahu ku každej osobe svedka, teda či poškodený dodržal obvyklú mieru opatrnosti a mohli svojmu „omylu" zabrániť, tak túto mieru dokazovania, kedy na ňu svedkovia nedbali, už nepremietol do rozhodnutia o vine obžalovaného.

Ako obžalovaný stále zotrváva na svojom vyjadrení, že vyššie menovaní svedkovia vedeli o prevodoch budovy colnice zo štátnych ministerstiev (Ministerstvo financií a Ministerstvo dopravy SR) na NDS, a.s., preto vyššie menovaní svedkovia nemohli byť uvedení do omylu, pretože poznali reálnu pravdu a preto mal súd pri týchto zložitých majetkových operáciách dovodiť príčinnú súvislosť medzi omylom určitej osoby a majetkovou dispozíciou učenou v omyle a ďalej medzi ňou a škodou na cudzom majetku, resp. obohatenie páchatela alebo inej osoby (Novotný, O. a kol. Trestní právo hmotné, II. Zvláštni časť, 3. prepracované vydanie, Praha: Codex, 1997, str. 62; 4. prepracované vydanie, Praha: Aspi Publishing, 2004, str. 84).

Vzhľadom na citované výpovede svedkov poukazuje na rozsudok NS SR č. 4Tdo/38/2011 zo dňa 20.9.2011, ktorým bola riešená podobná vec. Podľa § 46 ods. 1 veta druhá Tr. por., poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným konaním. V tomto prípade poškodení súhlas nedali a to ani vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní.

Pri rozhodovaní o vine pre zločin podvodu treba skúmať výšku obohatenia, pričom jediný relevantný poškodený spoločnosť Avampera, a.s., za ktorú koná W. Q., sa vyjadril o neexistencii pohľadávky. Poukazuje na to, že v tejto veci sa bližšie nepreskúmalo, aká bola výška obohatenia, pričom bez ďalšieho nemožno uzatvoriť, že ide o škodu veľkého rozsahu v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. Doposiaľ určenie rozsahu škody preto v danej veci nezodpovedá skutkovým zisteniam, ani vo veci vykonaným dôkazom, keď za škodu sa považuje cena predmetu plnenia vo výške ako bola zmluvne dohodnutá.

Pokiaľ sa vo vyššie citovaných výpovediach svedkov policajný orgán, obhajca alebo predseda senátu pýtal na nedodržanie obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného, čo je podstatné a dôležité, pretože môže byť až dôvodom nenaplnenia znakov objektívnej stránky trestného činu, t.j. zavinenie poškodeného môže byť tak veľké, že vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu. V tomto prípade uvedenie niekoho do omylu alebo využitie niekoho omylu nenastalo, pretože všetci svedkovia pokladaní za poškodených mali vedomosť o tom, že budova colnice je vo vlastníctve NDS, a.s.

Definíciu omylu ustálil NS SR napr. v konaní 2TdoV, v ktorom uviedol: „Omyl je rozpor predstavy so skutočnosťou, pričom v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii, ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy preskúmať tvrdenia iných osôb a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy bez ďalšieho považovať za uvádzanie do omylu v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Rovnako je potrebné brať do úvahy aj tzv. dodržanie obvyklej miery opatrnosti osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel využiť. Práve miera opatrnosti by mala byť nevyhnutne posudzovaná pri každom podozrení z trestného činu podvodu, pričom túto je treba posudzovať osobitne a nepaušalizovať ju na všetky prípady.“

Preto zastáva názor, že v danej veci nie sú naplnené znaky objektívnej stránky trestného činu podvodu. V danej veci nie je naplnený ani znak trestného činu a to objekt trestného činu podvodu, ktorým je cudzí majetok. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR č. 3Tdo/15/2014 zo dňa 3.12.2014 a NS SR č. 4Tdo/1208/2009 zo dňa 22.10.2009, pričom obe uvádzajú, že omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou a pôjde oň vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať. Ak podstatné skutočnosti páchatel zamlčí a tieto sú zásadné pre rozhodovanie danej osoby, tak dochádza k dokonaniu trestného činu podvodu. Keďže ale poškodení neboli uvedení do omylu, pretože vedeli, kto je vlastníkom colnice, tak neboli uvedení do omylu a preto úmyselným zavinením páchatela nie je pokryté aj to, že takýmto konaním chce „spôsobiť na cudzom majetku škodu.“

Preto zastáva názor, že v danej veci nie je naplnený ani ďalší znak a to objekt trestného činu podvodu, pretože všetci traja svedkovia poznali reálny stav vlastníctva budovy colnice, ktorú vlastnila NDS, a.s. V tejto súvislosti poukazuje aj na judikát PR 10/2000 (s. 471), ktorý už judikoval, že k tomu, aby sa jednalo o trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák., musí existovať príčinná súvislosť medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosť všetkých podstatných skutočností) a majetkovou dispozíciou učenou v omyle (alebo učenou s uvedenou neznalosťou) a ďalej príčinná súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatela alebo inej osoby na druhej strane. (Šámal/Púry/Rizman: Trestní zákon, komentár - díl II., 6. vydání, C.H.Beck Praha 2004, str. 1485).

V jeho trestnej veci ako obžalovaného neexistuje ani príčinná súvislosť medzi omylom poškodeného (dokonca v tejto veci nevystupujú ani poškodení - iba traja svedkovia) a majetkovou dispozíciou učenou v omyle, pretože všetci traja korunní svedkovia vypovedali v zmysle vyššie citovaných výpovedí, že poznali reálny stav vlastníctva budovy colnice, ktorú vlastnila NDS, a.s.

Má za to, že v tomto jeho prípade nebola naplnená ani subjektívna stránka trestného činu podvodu a to úmyselné zavinenie, ktoré sa v danom prípade na spáchanie tohto trestného činu vyžaduje.

V rámci svojej obhajoby ako obžalovaný uvádza, že vždy chcel a mal zámer konať v prospech obce Svrčinovec. Tak, ako to uviedol vyššie, danú vec bral ako reálny obchod, keď po doporučení starostu obce Jablunkov pána B. systematicky pracoval na tom, aby aj obec Svrčinovec získala budovu bývalej colnice, pretože táto by iba prospela ekonomickej kondícii obce, keď by sa dala prenajímať tak, ako ju prenajíma obec Jablunkov, pričom do obecnej pokladnice by išiel z tohto dôvodu nemalý príjem. Jeho iniciatívou ako starostu sa mu podarilo budovu colnice previesť z MF SR na MD SR a následne na NDS, a.s., avšak na základe rôznych ďalších okolností, zmeny politickej situácie, konečná situácia ukázala, že tento obchodný prípad nie je možné ukončiť tak, aby budovu bývalej colnice nadobudla obec Svrčinovec. Nakoľko došlo k zmene vlády po predčasných voľbách a Ministerstvo dopravy budovu bývalej colnice previedlo na Národnú diaľničnú spoločnosť, a.s., ktorá ju potrebovala na výstavbu diaľnice, preto prevod na obec Svrčinovec už zo svojej pozície nemal ako ovplyvniť. Teda nie jeho vinou ako obžalovaného

uvedené konanie nevyšlo v prospech prevodu na obec Svrčinovec, a to najmä z politických príčin, z čoho je zrejmé, že on nemal žiadny podvodný, či zavádzajúci zámer.

V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Pezinku, č. 2T/74/2008: „Základná skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, „že iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl“, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce „spôsobiť na cudzom majetku škodu“ a zároveň chce „seba alebo iného obohatiť.“ Úmyselné zavinenie páchatel'a sa musí vzťahovať ku všetkým znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu a v prípade, ak sa úmysel vzťahuje len k niektorým z nich (napríklad uvádzanie iného do omylu), kým k iným je dané zavinenie len z nebanlivosti (napríklad prípadné spôsobenie škody a prípadné obohatenie páchatel'a alebo niekoho iného), nemôže ísť o spáchanie trestného činu podvodu.“

Poukazuje aj na judikát NS 25/2003 - T 544, ktorý hovorí, že trestnoprávne posúdenie veci musí korešpondovať s tým, čo pre posudzovaný vzťah vyplýva z obchodného práva. Takto je potrebné posudzovať aj otázku, či a za akých podmienok prichádza do úvahy, aby sa osoba konajúca ako zhotoviteľ diela (§ 536 ods. 1 OBZ) dopustila trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák., pokiaľ v rámci prevedenia diela, ktorou je úprava stavby v zmysle § 536 ods. 2 OBZ úmyselne dodá v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy ako súčasť predmetu diela nefunkčnú vec a príjme peňažné plnenie zodpovedajúce dielu, ktoré je bez väd. Spáchanie trestného činu podvodu je v takomto prípade možné, avšak trestný čin musí byť dokonaný, pričom dokonaný je v prípade, keď páchatel' zahrnie túto vec do odovzdania predmetu diela objednávateľovi podľa § 554 ods. 1 OBZ a pritom predstiera, že dielo je bez väd, resp. vadu diela zatají. Pokiaľ páchatel' zahrnie nefunkčnú vec do zhotoveného diela a nedôjde k odovzdaniu predmetu objednávateľovi, môže ísť podľa okolností len o nedokonanú formu trestného činu, t.j. o prípravu alebo o pokus trestného činu podvodu v závislosti na tom, nakoľko sa posudzované konanie páchatel'a blížilo k dokonaniu trestného činu, avšak vždy len za predpokladu, že jednanie páchatel'a smerovalo k tomu, aby nakoniec objednávateľovi predal dielo zahrňujúce vadnú vec ako jeho súčasť (Šámal/Púry/Rizman: Trestní zákon, komentář - díl II., 6. vydání, C.H.Beck Praha 2004, str. 1483).

V danej veci sa pri trestnoprávnej kvalifikácii OČTK ani súd nezamysleli nad tým, že k prevodu ani k odovzdaniu budovy colnice nedošlo, t.zn. že nedošlo k dokonaniu trestného činu podvodu a preto daný skutok mal byť podľa jeho názoru kvalifikovaný ako príprava, resp. pokus trestného činu podvodu.

Zo znenia základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu vyplýva, že neobsahuje tzv. normatívny znak, čo znamená, že nejde o blanketovú skutkovú podstatu, pričom na vyvodenie trestnej zodpovednosti za jej spáchanie sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Preto pokladá za potrebné zdôrazniť, že pánovi Ing. G. M. nedal žiaden fiktívny prísľub, ale išlo o reálny obchod na zabezpečenie predaja budovy bývalej colnice, nakoľko s týmto pánom M. viackrát osobne rokoval, ktorú skutočnosť tento sám potvrdil vo svojej výpovedi v tejto veci. Potvrdil, že sa spolu stretli na Obecnom úrade vo Svrčinovci, kde mu oznámil, že objekt bývalej colnice je na predaj a tento sa bude realizovať formou verejnej súťaže. Po obhliadke predmetného objektu zaslala spoločnosť AVAMPERA, a.s., s ktorou mal Ing. G. M. uzatvorenú komisionársku zmluvu, poštou prihlášku do výberového konania, ktoré nakoniec vyhrala. Z uvedeného vyplýva, že Ing. G. M. a rovnako tak konateľ spoločnosti AVAMPERA a.s. Mgr. W. Q. mali vedomosť o tom, že obec vyhlásila súťaž na predaj sporného objektu bývalej colnice, keďže medzi sebou uzatvorili komisionársku zmluvu týkajúcu sa práve kúpy tohto objektu.

Z jeho strany nedošlo k žiadnemu podvodu, či uvedeniu do omylu alebo uvedenie nepravdivých skutočností a už vôbec nie fiktívnemu prísľubu, nakoľko v obci Svrčinovec bola oficiálne vyhlásená verejná súťaž na odpredaj objektu bývalej colnice a túto súťaž vyhrala spoločnosť AVAMPERA a.s., o ktorej skutočnosti svedčí i výpoveď konateľ'a tejto spoločnosti Mgr. W. Q., ktorý uviedol, že pred podpisom kúpnej zmluvy si nebol vedomý žiadnych nezrovnalostí ohľadom vlastníctva objektu bývalej colnice zo strany obce Svrčinovec. V tejto súvislosti chce uviesť, že pán Q. bol znály danej problematiky, teda mal vedomosť z konkrétneho katastra nehnuteľností vedeného v SR (rovnako sa vedie kataster portál na území ČR, preto to nie je nič neobvyklé) a preto čo do prevodov budovy colnice nemohol byť uvedený do omylu, teda nebol v nevedomosti. Dokonca nižšie rozoberie, že obecné zastupiteľstvo obce Svrčinovec riadne prejednálo odpredaj budovy colnice, čo v danej veci je preukázané výpoveďou X. K..

Pokiaľ by mal Ing. G. M. akékoľvek pochybnosti, tak by mu určite neodovzdal spolu s jeho bratom V. M. finančnú hotovosť vo výške 250.000,- Eur, ktorá skutočnosť predstavuje nepriamy dôkaz o tom, že Ing. G. M. mal o všetkých podstatných skutočnostiach vedomosť a reálne vedel, do akého obchodu vstupuje a po celý čas aj vedel, ako daný obchod prebieha a ako sa vyvíja. Keby bolo jeho úmyslom podviesť bratov M., tak by od nich uvedenú sumu zobral a následne by sa bránil a popieral, že mu túto nikdy

neposkytli. Opak bol však pravdou, pretože on priznal, že od nich obdržal sumu 250.000,- Eur a túto sumu nikdy ani nezatajil. O jeho neúmyselnom konaní v konečnom dôsledku svedčí i tá skutočnosť, že bratia M. na neho nepodali trestné oznámenie, ale trestné konanie sa začalo na podnet prokurátora, dokonca M. chceli s ním uzatvoriť ďalší obchod.

Úmyselným zavinením musia byť pokryté všetky znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu a to je konanie (uviedenie iného do omylu, resp. využitie omylu iného), následok (škoda na cudzom majetku), ako aj príčinný vzťah medzi konaním a spôsobeným následkom. Ak nie je úmyselné zavinenie dané čo i len k jednému znaku základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu, tak v žiadnom prípade sa nemôže vyvodiť trestná zodpovednosť za spáchanie trestného činu podvodu. Vyžaduje sa, aby už v čase uzavretia určitého zmluvného vzťahu konal páchatel' v úmysle, že záväzok v čase dohodnutom na splnenie nespĺní alebo mal vedomosť o skutočnosti, že ho nebude môcť v budúcnosti splniť. U jeho osoby ako u obžalovaného v čase uzatvorenia zmluvného záväzku vôbec a to ani len hypoteticky neexistoval úmysel, že záväzok nespĺní. Nastali však okolnosti vis maior, ktoré mu následne už neumožnili dotiahnuť obchod do konca.

Ďalej uvádza, že spoločnosť AVAMPERA, a.s. postúpila všetky svoje údajné pohľadávky na spoločnosť Velabrino, s.r.o. Na dôvažok chce upriamiť pozornosť na slovo „údajné pohľadávky“, ktoré vo svojej výpovedi dňa 7.6.2018 použil Mgr. W. Q.. Na otázku jeho obhajcu, prečo vo svojej výpovedi použil slovo „údajné pohľadávky“ odpovedal: „Pretože nikdy nebol predložený dôkaz, že táto pohľadávka skutočne existuje.“

Nakoľko poškodení sú občania Českej republiky, poukazuje na ustanovenie § 209 ods. 1 Trestného zákona (č. 40/2009 Sb.) v zmysle ktorého „kdo sebe alebo iného obohatí tým, že uvede niekoho v omyl, využije niečoho omylu, alebo zamlčí podstatné skutočnosti a spôsobí tak na cudzom majetku škodu, nikoli nepatrnou, bude potrestán...“ Z dikcie aj českého trestného zákona vyplýva, že podvod je čin, ktorého sa dopustí ten, kto zneužije cudzej nevedomosti z vlastného neoprávneného prospechu, resp. niekoho za týmto účelom uvedie v omyl. Z výpovede Mgr. Q. jednoznačne vyplýva, že vedel, kto je vlastníkom budovy colnice, pričom v čase uzatvárania zmlúv ním ešte nebola Obec Svrčinovec.

Na dôvažok si dovoľí poukázať na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. 5T/143/2014 zo dňa 26.11.2014, v zmysle ktorého bola obžalovaná oslobodená spod obžaloby po tom, čo síce vylákala od poškodeného finančnú hotovosť v celkovej sume 78.276,29 Eur a cez bankomatové účty sumu 35.773,15 Eur, spolu 114.052,44 Eur, ale k úmyslu obžalovanej nebol vykonaný žiadny priamy dôkaz a neexistuje ani logická reťaz nepriamych dôkazov, na základe ktorých by bolo možné preukázať vinu obžalovanej.

V zmysle notárskej zápisnice č. N 243/2014, NZ 51459/2014 zo dňa 4.12.2014 v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca č. 2T/22/2017 vyhotovenej JUDr. Alexandrou Vrlíkovou, notárom so sídlom v G. G., sa zaviazal a vyhlásil ako pristupujúci dlžník obce Svrčinovec, že uznáva čo do dôvodu, výšky a právneho titulu vzniku svoj dlh voči spoločnosti AVAMPERA a.s. v sume 250.000,- Eur. Ako povinný vyhlásil, že ak nedôjde k plneniu podľa tejto notárskej zápisnice, t.j. k vydaniu bezdôvodného obohatenia vo výške 250.000,-Eur veriteľovi spoločnosti AVAMPERA a.s., výslovne súhlasí s exekúciou a vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice a dal výslovný súhlas k exekúcii na celý svoj majetok, tak hnuteľný, ako aj nehnuteľný. Z uvedeného je zrejmé, že sa dobrovoľne ako obžalovaný zaviazal dlh voči spoločnosti AVAMPERA a.s. vrátiť, v prípade neúspechu predmetného obchodu. Opakovane uvádza, že nikdy nemal v úmysle nikoho pripraviť o peniaze, avšak už kvôli vyššie spomínaným politickým zmenám sa budovu bývalej colnice na obec Svrčinovec a následne na spoločnosť AVAMPERA a.s. previesť nepodarilo. V danom kontexte uvádza, že nakoľko ich spoločný obchodný prípad nevyšiel, na jeho nehnuteľný majetok vedený na LV č. XXXX v obci N., okres I. E. sú vedené exekúcie od EXÚ Bratislava JUDr. G. Peltznera a EXÚ Levice JUDr. Ivety Ailerovej v prospech spoločnosti Velabrino, s.r.o., ktorej spoločnosti postúpila bezodplatne svoju pohľadávku spoločnosť AVAMPERA a.s., resp. Štátnemu fondu rozvoja bývaní. Pohľadávku spoločnosti Velabrino, s.r.o. vo výške 250.000,-Eur riešili aj civilné súdy, pričom ich rozhodnutia sú podstatné pre toto trestné konanie, pretože ide o civilné spory, nie o trestnoprávne konanie. Ako dôkaz pripája list vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie N. a poukazuje na spisy Okresného súdu Čadca, sp.zn. 10C/12/2015, 9C/45/2015, ktoré žiada zabezpečiť odvolacím súdom.

K úmyslu chce poukázať najmä na konštantnú judikatúru, ktorá jednoznačne uvádza, že skutočnosť, že dlžník nespĺnil svoj záväzok (teda on ako obžalovaný nespĺnil záväzok voči spoločnosti Velabrino s.r.o.) k vráteniu veci určenej podľa druhu predovšetkým peňazí v dohodnutej dobe aj napriek tomu, že tak mohol učiniť, ešte nedokazuje, že veriteľa uviedol od omylu, aby sa ku škode jeho majetku obohatil v zmysle § 221 Tr. zák. K naplneniu zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu podvodu podľa citovaného ustanovenia sa v tomto prípade vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' už v

dobe pôžičky jednal s úmyslom požičanú vec určenú podľa druhu, hlavne peniaze, buď nevrátiť alebo nevrátiť ich v dohodnutej lehote alebo konal aspoň s vedomým, že veci určené podľa druhu, hlavne peniaze v dohodnutej dobe nebude môcť vrátiť a práve tým uvedie veriteľa v omyl, aby sa ku škode jeho majetku obohatil. Pokiaľ až po uzatvorení zmluvy o pôžičke vznikli preukážky, ktoré bránia dlžníkovi splniť záväzok titulom pôžičky a ktoré nemohol v čase uzatvorenia pôžičky ani predvídať, keď inak by bol schopný záväzok splniť a vrátiť peniaze v dohodnutej dobe, ale z rôznych dôvodov vrátenie peňazí odkladal alebo dodatočne nadobudol úmysel peniaze nevrátiť, tak takéto jeho konanie nie je možné považovať podľa § 221 Tr. zák. za trestný čin podvodu. Poukazuje v tejto súvislosti na ďalšie judikáty R 54/1967, R 15/1969, R 57/1978 - III. a R 56/1994. Ďalej poukazuje na to, že on ako obžalovaný a to aj s poukazom na vykonané hlavné pojednávania v tejto veci od počiatku bral daný prípad ako reálny obchod, pričom ani spočiatku a ani v priebehu obchodu u neho nebol daný úmysel, že by finančné prostriedky nevrátil. Túto skutočnosť si súd môže verifikovať aj z vyššie uvedených civilných spisov vedených na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/12/2015, 9C/45/2015, v rámci ktorých priznal pohľadávku voči spoločnosti Velabrino s.r.o.

S poukazom na doteraz uvedené skutočnosti uvádza, že nie sú naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu, ku ktorým patria objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Všetky tieto štyri znaky tvoria jednotný celok a existujú v každej skutkovej podstate trestného činu, aj keď v nej nie sú výslovne uvedené a v prípade, ak niektorý z týchto znakov chýba (a to čo i len jeden), nemôže v danom prípade ísť o trestný čin.

Týmto odvolaním namieta aj porušenie práva na obhajobu a to v dvoch podstatných skutočnostiach. Hoci ako obžalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia k obžalobe zo dňa 27.12.2018 navrhoval, aby sa súd v rámci hlavného pojednávania oboznámil s LV č. XXXX k.u. N., ako aj s kompletnými civilnými spismi OS Čadca, č. 10C/12/2015, 9C/45/2015, tak súd tieto dôkazy na hlavnom pojednávaní nevykonal. Taktiež namieta, že hoci na hlavnom pojednávaní dňa 5.11.2020 došlo k zmene obsadenia senátu, s čím vyslovil súhlas, tak senát prvého stupňa podľa § 277 ods. 5 Tr. por. riadne neoboznámil podstatný obsah doterajšieho pojednávania, čo je zrejme z nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 5.11.2020. Predmetným odvolaním zároveň namieta, že v tejto trestnej veci je stíhaný takmer za totožný skutok, avšak inak kvalifikovaný, ako je stíhaný v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017, preto sa domnieva, že ako obžalovaný nemôže byť dvakrát odsúdený za to isté konanie, ktorým spôsobil obci Svrčinovec „problémy“ nie škodu, pretože obec Svrčinovec nebola ani jedným súdnym rozhodnutím zviazaná zaplatiť akúkoľvek škodu. Ako dôkaz uvádza spis Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/22/2017, ktorý žiada pripojiť k rozhodovaniu odvolacieho súdu.

V tejto trestnej veci mu obžaloba kladie za vinu, že „pred podpisom kúpnej zmluvy deklaroval Ing. G. M. predložením listín, najmä uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Svrčinovec č. 63/2012 zo dňa 28.6.2012, skutočnosť, že obecné zastupiteľstvo zobralo na vedomie výsledky verejnej obchodnej súťaže na odpredaj budovy bývalej colnice v prospech firmy AVAMPERA a.s.“ V tomto konaní bola vypočutá svedkyňa X. K., ktorá uviedla, že pracovala ako sekretárka na Obecnom úrade vo Svrčínovci a má vedomosť o tom, že v tom roku 2011 prišla aj odpoveď z NDS a.s., Bratislava, ktorá bola zamietavá s tým, že tam bolo uvedené, že NDS a.s. im budovu colnice nemôže odpredať, keďže nebola vo vlastníctve štátu. Vie, že tá zamietavá správa prišla vtedy skôr, ako bolo obecné zastupiteľstvo, prišla v máji 2011 a v auguste 2011 to starosta uvádzal na obecnom zastupiteľstve do zápisnice a vtedy to obecné zastupiteľstvo aj uznesením schválilo. Ona si v tom čase neuvedomila, že vlastne dáva do pléna poslancom obecného zastupiteľstva obce Svrčinovec niečo, čo sa zabezpečiť nedá, on stále nejakو dúfal, že by sa to mohlo podariť neskôr. Uvedená svedecká výpoveď X. K. je v rozpore s obžalobou, v ktorej je tvrdené, že dané uznesenie č. 63/2012 nebolo nikdy obecným zastupiteľstvom obce Svrčinovec prijaté. Iný dôkaz k obecnému zastupiteľstvu ako výpoveď X. K. na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol a preto práve výpoveďou X. K. je vyvrátená obžaloba v tom, že by obecné zastupiteľstvo neprejednalo odpredaj budovy colnice.

Dokonca do tohto trestného spisu vyšetrovateľ zabezpečil fotokópie relevantných listinných dôkazov, pričom medzi týmito listinnými dôkazmi sa nenachádza aj zápisnica z rokovania obecného zastupiteľstva obce Svrčinovec zo dňa 31.8.2011, z ktorého vyplýva, že obvinený ako starosta na uvedenom rokovaní predstrel poslancom informáciu o možnosti odkúpenia objektu bývalej colnice za jedno euro, čo poslanci jednoznačne schválili.

Súd mal teda vyššie uvedenými dôkazmi a to výsluchom X. K., ako i zápisnicou z obecného zastupiteľstva jednoznačne vyvrátenú obžalobu v časti, že obžalovaný neprejednal na obecnom zastupiteľstve obce Svrčinovec odkúpenie objektu bývalej colnice za jedno euro obcou Svrčinovec. Táto skutočnosť je podstatná preto, že navodzuje reálne kontúry obchodného prípadu tak, ako to obžalovaný tvrdil vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 26.3.2021, čím poprel, že by išlo o fikciu

alebo prísľub za účelom spáchania podvodu, keď išlo o reálny obchod, ktorý mal byť zrealizovaný po vzore obce Jablunkov v ČR a aj na Slovensku pre obec Svrčinovec, keď na tomto obchode aj reálne pracoval, nakoľko sa mu podarilo dostať budovu colnice z Ministerstva financií SR na Ministerstvo dopravy SR a následne z Ministerstva dopravy SR na NDS a.s. K ďalšej realizácii tohto reálneho obchodu však nie jeho vinou ako obžalovaného nedošlo, keď NDS a.s. už nepreviedla budovu bývalej colnice na obec Svrčinovec, nakoľko ju potrebovali pri výstavbe diaľnice Čadca - Svrčinovec - Čierne - Skalité a následne do Poľska.

Ak by ho aj odvolací súd uznal vinným, tak žiada, aby pri výmere trestu prihliadal, že od spáchania skutku uplynulo už 10 rokov, počas ktorých ako obžalovaný čelil príkorm nielen trestných, ale aj civilných exekučných konaní. Preto je podľa jeho názoru daný dôvod na mimoriadne zníženie trestu.

Vzhľadom na obsah odvolania navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), e) Tr. por. pre podstatné chyby konania, pretože napadnutým výrokom rozsudku o vine boli porušené ustanovenia § 221 Tr. zák., bolo porušené právo na obhajobu a uložený trest je zrejme neprimeraný. Vytýkané skutočnosti týmto odvolaním navodzujú, že na hlavnom pojednávaní pred súdom prvej inštancie sa podľa jeho názoru nepreukázalo, že skutok uvedený v obžalobe spáchal, preto je daný dôvod, aby po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 322 ods. 1 Tr. por. následne po vykonaní nového hlavného pojednávania a doplnení dokazovania novým rozhodnutím ho okresný súd spod obžaloby oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Nakoľko si poškodený v tomto trestnom konaní nárok na náhradu škody voči nemu neuplatnil, navrhuje, aby odvolací súd o náhrade škody nerozhodoval.

Záverom si obžalovaný vyhradzuje právo doplniť svoje odvolanie po doručení písomného vyhotovenia rozsudku a to najmä z dôvodu, že nevie, na základe akých úvah súd odôvodní svoje rozhodnutie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj prokurátor a to konkrétne proti výroku o treste odňatia slobody v neprospech obžalovaného V. M. písomným podaním zo dňa 29.3.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 29.3.2021:

Prokurátor sa nestotožňuje s ukladaním trestu obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., t.j. trestu mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, nakoľko na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. len za predpokladu, ak by použitie nezniženej trestnej sadzby odňatia slobody bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že možno účel trestu dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky musia byť splnené zároveň.

Aplikácia uvedeného ustanovenia prichádza do úvahy najmä pri existencii okolností, ktoré by sa dali vyhodnotiť ako poľahčujúce a to vo vzťahu k okolnostiam konkrétneho prejednávaneho prípadu, čo v prípade obžalovaného V. M. nemožno aplikovať. U obžalovaného existuje len jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pričom teoreticky, s poukazom na okolnosti prípadu, by bolo možné hovoriť u neho aj o priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. e) Tr. zák., nakoľko obžalovaný práve prezentáciou nepravdivých okolností, ktorým určitú silu dávalo to, že ich prezentoval ako starosta obce, čo poškodeného utvrdilo v tom, že starosta predsa nemôže klamať, odôvodňuje záver o možnom zneužití funkcie. Navyše na Okresnom súde Čadca je proti obžalovanému vedené trestné konanie pod sp.zn. 2T/22/2017 (na Krajskom súde v Žiline je vedené pod sp.zn. 3To/73/2019) pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. k § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že: „dňa 4.12.2014 v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. v kancelárii starostu v budove Obecného úradu v obci Svrčinovec, okres Čadca prostredníctvom notára JUDr. Alexandy Vrlíkovej, spísal notársku zápisnicu č. N 244/2014, NZ 51474/2017, v ktorej podľa § 558 Občianskeho zákonníka uznal dlh Obce Svrčinovec, ako jej starosta, voči spoločnosti NEVEG TRADING LIMITED, so sídlom Cypruská republika, resp. voči spoločnosti Velabrino, s.r.o. Ostrava, ktorej bola pohľadávka postúpená, a to vo výške 200.000,- Eur navýšený o dojednaný úrok 12% p.a. z dôvodu nesplatennej pôžičky, so splatnosťou záväzku do 30.03.2015 a zároveň podľa § 41 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného

poriadku súhlasil s exekučnou vykonateľnosťou uvedenej notárskej zápisnice, taktiež spísal notársku zápisnicu č. N 245/2014, NZ 51487/2014, v ktorej podľa § 558 Občianskeho zákonníka uznal dlh Obce Svrčinovec, ako jej starosta, voči spoločnosti AVAMPERA, a.s. Brno vo výške 250.000,- Eur z dôvodu bezdôvodného obohatenia, so splatnosťou záväzku do 30.3.2015 a zároveň podľa § 41 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku súhlasil s exekučnou vykonateľnosťou uvedenej notárskej zápisnice, zároveň notárke pred spísaním notárskych zápisníc predložil uznesenie Obecného zastupiteľstva Obce Svrčinovec pod č. 105/2014 zo dňa 30.10.2014, potvrdzujúce tú skutočnosť, že Obecné zastupiteľstvo Obce Svrčinovec v uvedený deň schválilo spísanie notárskych zápisníc ako exekučných titulov starostom, ktorými budú uznané dlhy Obce Svrčinovec voči spoločnostiam Velabrino, s.r.o. Ostrava v sume 200.000,- Eur a AVAMPERA, a.s., Brno v sume 250.000,-Eur a uznesenie Obecného zastupiteľstva Obce Svrčinovec pod č. 63/2012 zo dňa 28.6.2012, potvrdzujúce tú skutočnosť, že Obecné zastupiteľstvo Obce Svrčinovec v uvedený deň schválilo odpredaj budovy tzv. colnice v obci Svrčinovec v prospech spoločnosti AVAMPERA, a.s. Brno za kúpnu cenu 250.000,-Eur, kde však uvedené uznesenia neboli nikdy Obecným zastupiteľstvom Obce Svrčinovec prijaté, o čom mal vedomosť, keďže predmetné uznesenia v presne nezistený deň pred podpisom notárskych zápisníc sám vyhotovil, opatril ich pečiatkou obce a podpísal za účelom ich predloženia notárke ako pravých verejným listín, pričom uvedené notárske zápisnice podpísal aj napriek vedomosti o tom, že Obec Svrčinovec nemala žiadne záväzky voči spoločnosti NEVEG TRADING LIMITED, so sídlom Cypruská republika, resp. voči spoločnosti AVAMPERA, a.s. Brno, kde uvedeným konaním vystavil Obec Svrčinovec nebezpečenstvu, že veritelia, vyššie uvedené spoločnosti, si môžu uplatniť u Obce Svrčinovec finančné plnenie vo výške 450.000,-Eur, hoci Obec Svrčinovec nemala právny dôvod takéto plnenie poskytnúť, pričom uvedeným konaním, podpisom notárskych zápisníc postupoval v rozpore s povinnosťami uloženými ustanovením § 13 ods. 2 Zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení vo vtedy platnom znení, resp. uloženými ustanovením § 7 ods. 1, § 7 ods. 2 písm. b) Zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí vo vtedy platnom znení, čím Obec Svrčinovec, IČO: 00314323, Svrčinovec 858 vystavil riziku vzniku ujmy v sume najmenej 450.000,-Eur." Uvedené konanie nie je doposiaľ skončené, pričom ide o inú trestnú činnosť, než ktorá je predmetom konania pod sp.zn. 1T/140/2018, hoci obžalovaný tvrdí, že ide o identický skutok. Na margo obžalovaného je nutné uviesť aj to, že tento neprejavil nijakým spôsobom ľútosť nad svojim konaním, k spáchanému skutku sa nepriznal, resp. vo svojom konaní nevidí trestnosť, dokonca prokurátora obvinil z účelového podania obžaloby. V záverečnej reči poukázal na to, že ako starosta chcel získať finančné prostriedky pre potreby obce na opravu ciest, no v konečnom dôsledku, keď podvodom peniaze získal, tak si ich ponechal, obci na účet, či do pokladne nedal nič. Pokiaľ ide o súdom prezentovaný časový odstup od spáchania skutku, tak táto okolnosť neodôvodňuje zníženie trestu, toto by s poukazom na súdnu prax bolo možné v prípade, keby bolo porušené právo obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote a práve priesťahy v konaní zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu by mohli byť dôvodom pre vyvodenie tohto záveru, čo však v tomto prípade splnené nebolo.

S poukazom na vyššie uvedené neprichádza do úvahy aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému, keďže ani okolnosti prípadu, ani pomery páchatel'a neodôvodňovali takýto postup, neboli u neho zistené nijaké výrazné okolnosti odôvodňujúce „miernejšie zaobchádzanie", najmä pokiaľ ide o uloženie trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v prípade obžalovaného V. M. neprichádzala vôbec do úvahy a súd mu mal uložiť trest odňatia slobody v zákonom stanovenej nezniženej trestnej sadzbe, t.j. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhuje, aby odvolací krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 4.6.2021, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 7.6.2021, a to nasledovne:

S odvolaním prokurátora nesúhlasí.

Nadalej zastáva názor, že predmetný skutok nie je trestným činom, čo mu ako obžalovanému konštatovalo viacero fundovaných právnikov, pretože nešlo o fiktívny obchod, ako je uvedené v obžalobe, ale išlo o reálny obchod, na základe ktorého sa skutočne podarilo zrealizovať prevod colnice z Ministerstva financií na Ministerstvo dopravy. Dialo sa tak preto, že Ministerstvo financií nemohlo za 1,- Sk previesť majetok štátu do majetku obce. Až následne, keď sa začala plánovať výstavba rýchlostnej

komunikácie z Čadce do Skalitého (resp. na poľskú hranicu), tak vystala potreba, aby Národná diaľničná spoločnosť (ďalej iba NDS, a.s.) mala budovu, z ktorej by túto výstavbu realizovala a následne aj udržiavala. Preto sa už nepodarilo zabezpečiť prevod z Ministerstva dopravy na obec Svrčinovec, ale Ministerstvo dopravy delimitovalo budovu na NDS, a.s. Práve preto sa celý obchod nedotiahol do konca. O reálnosti obchodu svedčia aj vyjadrenia Ing. G. a V. M., ktorí na tento účel zložili finančné prostriedky do advokátskej úschovy, ktoré on nikdy nevidel a dokonca boli ochotní spolupracovať na vybavení týchto prevodov. Dokonca za týmto účelom boli s ním aj osobne na Ministerstve dopravy SR, vtedy sídliacom v Apollo Business Centre v Bratislave. Podstatné je aj to, že pokiaľ mu boli poskytnuté zálohy na tento obchod, tak tieto sa zaviazal dobrovoľne vrátiť, k čomu boli aj spísané dve notárske zápisnice notárkou JUDr. Vrlíkovou (ďalej iba NZ). Preto nemožné hovoriť, že by sa na úkor tohto obchodu obohatil, pričom reálne vyplatené peniaze podľa NZ úplne popierajú fiktívnosť tohto obchodu, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora a rovnako aj v jeho odvolaní.

Samotné výpovede svedkov Ing. G. M., V. M. a W. Q. v tomto konaní, ktorí podrobne opisujú rokovania zmluvných strán, a to nielen s ním ako starostom (osobou obžalovaného), ale aj s ďalšími osobami, opäť svedčia o reálnosti tohto obchodu.

O ďalšej reálnosti obchodu svedčí aj to, že žiadny zo svedkov sa vo veci neprihlásil ako poškodený, pričom si neuplatňuje vôbec škodu v trestnom konaní, keď dokonca sa výslovne svedkovia vyjadrili, že im postačuje notárska zápisnica (NZ) ako exekučný titul ku škode, ktorú vymáhajú po jeho osobe ako obžalovanom. V tomto vidieť absurdnosť celého skutku, keď podvod je postavený na uvedení do omylu iného na jeho škodu, resp. škodu tretích osôb, pričom tieto osoby si vôbec v danom konaní škodu neuplatnili.

Rovnako ako v záverečnej reči jeho osoby obžalovaného, aj v odvolaní prokurátor poukazuje na tú skutočnosť, že ako obžalovaný si moc dovolil voči osobe prokurátora, keď vo svojej záverečnej reči konštatoval, že obžalobu voči jeho osobe cíti ako účelovú po tom, čo ako obžalovaný neprijal ponuku dohody o vine a treste vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017. Pokiaľ si krajský súd zoberie časové súvislosti, tak zistí, že až po tom, čo nebola uzatvorená dohoda o vine a treste vo veci sp.zn. 2T/22/2017, bol daný pokyn prokurátorom vyšetrovateľovi Krajského úradu PZ na vznesenie obvinenia jemu obžalovanému za podvod, ktorý je predmetom tohto konania. Ako obžalovaný sa však týmto svojim konštatovaním vôbec nechcel osobne dotknúť prokurátora, akurát vychádza z toho, že v oboch trestných veciach vedených na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/40/2018 a sp.zn. 2T/22/2017 sú obžaloby postavené na totožných skutkoch, rovnakých dôkazoch a to uzneseniach obecných zastupiteľstiev obce Svrčinovec, príjmových pokladničných dokladoch a výsluchoch totožných svedkov. Domnieva sa, že prvý skutok prejednávaný Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017 konzumuje vo svojej podstate skutok prejednávaný Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 1T/140/2018. Preto označil ako obžalovaný podanie ďalšej obžaloby ako účelové, evidentne v jeho neprospech, o čo oprel aj svoju obhajobu v danej veci.

A práve v zmysle vyššie uvedeného ako obžalovaný konštatoval, že sa mu daná vec javí ako účelová, tzn. celé toto konanie označil za účelové v snahe navýšiť jeho trest ako obžalovaného ďalším trestným rozhodnutím, pričom súd bude musieť uložiť už súhrnný trest. Dokonca ako obžalovaný uvádza, že hlavných pojednávaní sa zúčastňovali viacerí prokurátori okrem prokurátora Okresnej prokuratúry Mgr. Romana Lendóciho, a preto vôbec nie je možné dané jeho konštatovanie aplikovať výslovne na jednu osobu.

Pokiaľ odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného jeho osobu spod obžaloby neoslobodí, pretože sa nestotožní s ním prezentovaným názorom, tak navrhuje, aby mu krajský súd potvrdil uloženie mimoriadne zníženého trestu a pri ukladaní trestu vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a prihliadal na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a), c), h), j), k), n) Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. K predmetnému vyjadreniu prikladá 6 rodných listov osôb, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť ako obžalovaný a to k svojim deťom: M. M., T. M., V. M. a F. M., ako aj k dieťaťu jeho terajšej manželky dcére F. R. a k svojej súčasnej manželke F. M. rod. S.. Ako dôkaz predkladá rodné listy.

Podľa § 36 Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel':

a) Spáchal trestný čin v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení - táto skutočnosť je zrejmá z toho, že do kancelárie starostu vošiel G. M. spolu s notárkou Vrlíkovou, ktorí mali už vopred pripravené notárske zápisnice a to i za obec Svrčinovec, ktorým ako obžalovaný nedokázal odporovať a o ktorých sa vôbec do toho dňa nerozprávali a ani nedohodli.

c) Spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby - ako obžalovaný sa v čase spáchania skutku liečil na vysoký krvný tlak a na kardiovaskulárne ochorenie. Ako dôkaz pripája lekársku správu MUDr. B. V. zo dňa 3.11.2017.

h) Spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil - jeho prvá manželka W. M. zomrela dňa X.X.XXXX, a to po ťažkej chorobe, pričom bola pol roka pred smrťou v kóme. S jej stratou sa veľmi ťažko vyrovnával, čo sa prenieslo najmä do jeho pracovného života, kedy síce vykonával funkciu starostu obce, avšak z úmrtia najbližšieho človeka bol po dlhšie obdobie v depresii, teda v zlej psychickej kondícii. Navyše sa staral o svojho adoptovaného autistického syna M. M.. Ako dôkazy v tejto súvislosti pripája úmrtný list W. M. zo dňa X.X.XXXX a znalecký posudok na M. M. od Mgr. Nadeždy Okenicovej.

j) Viedol pred spáchaním trestného činu riadny život - predmetná skutočnosť je zrejmá z aktuálneho čistého odpisu z registra trestov ako i posudku z obce N..

k) Pričinil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu - predmetné skutočnosti sú zrejmé zo spisov Okresného súdu Čadca, sp.zn. 9C/45/2015, 6C/45/2015, 10C/12/2015, 4Cb/28/2014, 5Er/454/2015, 9Er/561/2015, ako i spis Okresného súdu Nové Zámky, sp.zn. 4Er/292/2016 - ktoré navrhuje pripojiť k rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline v tejto trestnej veci.

n) Napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - keďže spolupracoval v civilných, ako aj v trestných veciach, tak prispel k objasneniu trestného činu, ktorý je predmetom tohto konania. Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti u jeho osoby ako obžalovaného prevládajú poľahčujúce okolnosti a preto navrhuje, aby súd prihliadol aj na toto ustanovenie Trestného zákona.

Ako obžalovaný má za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. postačuje pre jeho osobu ako obžalovaného trest kratšieho trvania, preto súd môže uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti navrhuje postup podľa § 39 ods. 1 a 3 písm. c) Tr. zák., pričom žiada znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. S prihliadnutím na povahu a závažnosť skutku by mal mať súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti je postačujúci aj trest kratšieho trvania, pretože ako obžalovaný významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu a poskytol informácie, ktoré by orgány činné v trestnom konaní inak nezískali a tak tým pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu.

Mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 a nasl. Tr. zák. je totiž konštituované na princípe fakultatívnosti a individuálnosti a je teda na úvahe príslušného súdu (resp. senátu), či vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby uloží alebo nie. (rozhodnutie NS SR č. 1Tdo/32/2020). Z hľadiska vnútroštátneho práva prichádza do úvahy zníženie v osobitnej časti Trestného zákona ustanoveného minima trestnej sadzby podľa § 39 a § 118 Tr. zák. Medzi okolnosti prípadu podľa osobitného zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. však patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak nie sú prietahy zavinené obvineným (v čom je styčný bod tejto zákonnej úpravy s článkom 6 ods. 1 Dohovoru a s článkom 8 ods. 2 Ústavy) a zároveň premietnutie článku 13 Dohovoru do právneho poriadku SR vo vzťahu k dotknutému porušeniu práv obvineného (rozsudok NS SR zo dňa 13.9.2016, sp.zn. 2Tdo/76/2015).

Podľa konštantnej judikatúry NS SR s poukazom na vyššie citované dve rozhodnutia, ale aj rozhodnutia NS SR č. 2Tdo/19/2012, 2Tdo/1/2020, 1Tdo/18/2020 a 1Tdo/2/2020 navrhuje, aby odvolací súd prihliadol na prietahy v konaní v aktuálnej veci, keď skutok sa stal koncom roku 2011, kedy ako obžalovaný na viacerých osobných stretnutiach sa s Ing. G. M. dohodol na odpredaji budovy colnice. Od toho času uplynulo 9 a pol roka, kedy ako obžalovaný čelil nielen príkorm trestného konania v tejto trestnej veci, ale aj vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod č. 2T/22/2017 a rovnako tak vyššie citovaným civilným súdnym konaniam vedeným na Okresnom súde Čadca pod č.k. 9C/45/2015, 6C/45/2015, 10C/12/2015, 4Cb/28/2014, 5Er/454/2015, 9Er/561/2015 a pred Okresným súdom Nové Zámky č.k. 4Er/292/2016. Navyše predmetná trestná kauza bolo enormným spôsobom medializovaná a preto ako obžalovaný musel čeliť aj mediálnemu tlaku, čím bol najmä morálne potrestaný za skutok, ktorého sa dopustil. Preto zastáva názor, že v danej veci po dobu 9 a pol roka dochádzalo k prietahom v konaní, ktoré žiadnym spôsobom ako obžalovaný nespôsobil, a preto by mal aj odvolací súd prihliadať na dĺžku trestného konania, ktorá by mala viesť k aplikácii mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Verejné zasadnutie o odvolaniach obžalovaného V. M. a prokurátora sa na Krajskom súde v Žiline dňa 16.3.2022 konalo v neprítomnosti obžalovaného V. M. za splnenia zákonných podmienok podľa § 293

ods. 7 Tr. por. Obžalovaný V. M. bol riadne a včas predvolaný na verejné zasadnutie (predvolanie na verejné zasadnutie osobne prevzal dňa 2.3.2022). Obžalovaný písomným podaním zo dňa 9.3.2022, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Žiline dňa 10.3.2022, výslovne požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti s poukazom na § 293 ods. 7 Tr. por. Obžalovaný bol v predvolaní na verejné zasadnutie poučený o možnosti a zákonných podmienkach vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaného V. M. a prokurátora bol prítomný obhajca obžalovaného V. M..

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (obžalovaný a prokurátor) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným V. M. a prokurátorom boli podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým sú prípustné, v zákonom stanovenej lehote, pričom odvolanie prokurátora je dôvodné vo vzťahu k výroku o treste napadnutého rozsudku a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s podstatnou obhajobou obžalovaného V. M. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Ohľadne viny obžalovaného sa krajský súd preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného V. M. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstatnej časti súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný V. M. založil odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho podstatnými námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku ohľadne viny obžalovaného V. M., na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné v tomto smere správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle

ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný V. M. sa v otázke viny nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný V. M. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom, nesprávny záver súdu prvého stupňa o naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného V. M. ohľadne uznania jeho viny za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako sa uvádza vo výroku o vine napadnutého rozsudku, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný V. M. počas celého trestného konania popiera spáchanie žalovaného skutku a právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin podvodu, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný V. M. spáchal žalovaný skutok obzvlášť závažného zločinu podvodu. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný V. M. spáchal žalovaný skutok obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Ani krajský súd nemal žiadne vážnejšie pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, ako bol z jeho spáchania uznaný vinným napadnutým rozsudkom okresného súdu a týmto svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. (škoda veľkého rozsahu je škoda dosahujúca najmenej 133.000,-

Eur). Obžalovaný tak konal v priamom úmysle s poukazom na § 15 písm. a) Tr. zák., teda obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné na úvod vo všeobecnosti pripomenúť nasledovné:

Objektom trestného činu podvodu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci.

Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu.

Subjekt je všeobecný, páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatel'ovi alebo nepatrí výlučne jemu.

Škodou na cudzom majetku sa rozumie len ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o úbytok hospodárskej hodnoty a ušlý zisk.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo nejakej inej osoby či už rozšírením majetku alebo ušetrením nákladov, ktoré by ináč boli z majetku páchatel'a alebo inej osoby vynaložené. Ide tu o neoprávnené obohatenie.

Seba alebo iného znamená, že pri podvode sa nemusí obohatiť výlučne páchatel', ale aj iné osoby. Zákonný znak „obohatenie iného“ je naplnený aj obohatením bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb, ako aj právnickej osoby. Pri trestnom čine podvodu páchatel' tohto trestného činu, t.j. ten, kto uvedie do omylu alebo využije omyl, nemusí byť totožný s obohatenou osobou. Z alternatívnej dikcie „na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí“ vyplýva, že môže ísť o osobu rozdielnú od páchatel'a, rovnako tak osoba uvedená do omylu môže byť rozdielna od poškodeného.

Uvedenie do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Uvedenie do omylu môže byť spôsobené nielen konaním, ale aj opomenutím konania alebo aj konkludentným činom. Pri skutkovej podstate podvodu sa nevyžaduje, aby osoba, ktorá bola uvedená do omylu, bola totožná s poškodenou osobou. Využitie omylu spočíva v tom, že páchatel' sám k vyvolaniu omylu neprispieva, ale po zistení omylu iného a v príčinnom vzťahu k nemu tak koná, aby na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil.

Trestný čin podvodu je dokonaný obohatením sa páchatel'a alebo iného. Medzi omylom podvádzanej osoby a obohatením sa musí byť príčinná súvislosť.

Od podvodu treba odlišovať neschopnosť dodržať zmluvný záväzok. V tomto prípade by trestanie trestom odňatia slobody bolo v rozpore s čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého „nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok“. Pre naplnenie subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' v čase, keď zmluvný záväzok uzatváral, konal v úmysle, že záväzok v dohodnutej dobe nesplní alebo ho nebude môcť splniť a že veriteľa uvádza do omylu, aby sa obohatil na jeho škodu.

Obžalovaný V. M. sa v prípade žalovaného skutku necíti byť vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu. Svoju obhajobu založil na tom, že vo vzťahu k poškodenému sa v súvislosti s predajom budovy colnice v obci Svrčinovec nedopustil žiadneho podvodného konania a kupujúci sa vlastníkom budovy colnice nestal výlučne z dôvodov mimo jeho osoby, pričom on činil konkrétne kroky k tomu, aby sa colnica stala majetkom obce a obec s touto mohla následne disponovať. Takáto obhajoba obžalovaného však bola dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom bez akýchkoľvek vážnejších pochybností vyvrátená a takúto obhajobu obžalovaného je potrebné vyhodnotiť ako účelovú, učenú výlučne v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok podvodu. Dokazovaním vykonaným pred okresným súdom mal aj krajský súd totožne s okresným súdom bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že obžalovaný sa na škodu majetku poškodeného obohatil tým, že tohto uviedol do omylu predstieraním okolností, ktoré neboli

v súlade so skutočným stavom veci, pričom poškodený pod vplyvom týchto obžalovaným nepravdivo prezentovaných skutočností s obžalovaným ako zástupcom obce Svrčinovec uzatvoril kúpnu zmluvu a obžalovanému v hotovosti vyplatil dohodnutú kúpnu cenu v sume 250.000,-Eur, pričom poškodený sa napriek tomu vlastníkom predmetu kúpnej zmluvy (budovy colnice) nestal, nakoľko obec Svrčinovec v čase uzatvárania zmluvy a ani nikdy vlastníkom budovy colnice nebola, o čom mal obžalovaný ako starosta obce Svrčinovec v čase uzatvárania kúpnej zmluvy vedomosť. Obžalovaný vedel, že skutočným vlastníkom budovy je Národná diaľničná spoločnosť, ktorá budovu potrebovala využívať pre svoje potreby a nebolo možné, aby sa jej vlastníkom stala obec Svrčinovec a s touto mohla disponovať. Národná diaľničná spoločnosť listom zo dňa 12.5.2011 oznámila obci Svrčinovec, že nebude realizovať žiadne prevody vlastníckeho práva k budove colnice, pričom obžalovaný mal riadnu vedomosť o tomto liste, ako to vyplynulo z výpovede svedkyne X. K.. Obžalovaný v tomto prípade vo vzťahu k vylákaniu kúpnej ceny za budovu colnice v obci Svrčinovec od poškodeného postupoval sofistikovane, premyslene, s úmyslom postupnými krokmi (uvádzaním nepravdivých skutočností a predkladaným falošných listín) dosiahnuť vyplatenie dohodnutej kúpnej ceny poškodeným, resp. jeho zástupcami v hotovosti jeho osobe, aj keď si bol vedomý, že obec Svrčinovec vlastníkom budovy colnice nie je, túto na kupujúceho previesť nemôže. Obžalovaný nepravdivo deklaroval poškodenému vyhlásenie verejnej súťaže obcou Svrčinovec ohľadne predaja budovy colnice, pričom obec Svrčinovec preukázateľne nikdy verejnú súťaž na predaj budovy colnice nevyhlásila. Obžalovaný ďalej nepravdivo poškodenému, resp. jeho zástupcovi uviedol, že práve spoločnosť AVAMPERA a.s., prostredníctvom ktorej mal poškodený budovu colnice nadobudnúť, vyhrala verejnú súťaž vyhlásenú obcou Svrčinovec na predaj budovy colnice a ohľadne uvedeného dokonca poškodenému predložil falošné uznesenie obecného zastupiteľstva obce Svrčinovec, ktoré obecným zastupiteľstvom nikdy prijaté nebolo, súčasne obžalovaný s poškodeným a jeho zástupcom aj vykonali ohliadku predmetnej budovy colnice. Tieto obžalovaným nepravdivo prezentované skutočnosti nepochybne poškodeného utvrdzovali v tom, že na základe uzatvorenia kúpnej zmluvy na budovu colnice s obžalovaným ako zástupcom obce Svrčinovec skutočne nadobudne prostredníctvom spoločnosti AVAMPERA a.s. predmetnú budovu colnice a následne aj skutočne došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy na budovu colnice medzi obcou Svrčinovec v zastúpení obžalovaným a spoločnosťou AVAMPERA a.s. Obžalovaný pritom v čase uzatvárania kúpnej zmluvy konal s riadnym vedomým, že obec Svrčinovec nie je vlastníkom budovy colnice a jej vlastníkom je Národná diaľničná spoločnosť, ktorá obci ešte v značnom časovom predstihu pred uzatvorením kúpnej zmluvy oznámila, že ohľadne budovy colnice nebude realizovať žiadne prevody, o čom mal obžalovaný riadnu vedomosť. Obžalovaný ďalej v snahe dovŕšiť sledovaný úmysel a to vylákať od poškodeného dohodnutú kúpnu cenu 250.000,-Eur, poškodenému v rozpore so skutočnosťou predložil predmetnú kúpnu zmluvu s odtlačkom pečiatky katastra nehnuteľností, hoci zmluvu v skutočnosti na katastrálny úrad zavkladovať nedal, čo ani možné nebolo, nakoľko obec nebola vlastníkom budovy colnice a následne poškodenému predložil sfaľovaný list vlastníctva na budovu colnice, na ktorom bola ako vlastníkom budovy colnice uvedená spoločnosť AVAMPERA a.s. Obžalovaný tiež v snahe získať vyplatenie dohodnutej kúpnej ceny v hotovosti jeho osobe (teda nie na účet obce Svrčinovec ako predávajúcemu uvedenému v kúpnej zmluve), poškodenému nepravdivo uviedol, že dohodnutú kúpnu cenu je potrebné vyplatiť jemu ako zástupcovi obce v hotovosti a nie na účet obce, pretože obec má blokováný účet, čo sa nezakladalo na pravde. Obžalovaný po tom, čo od poškodeného podvodne vylákal sumu 250.000,-Eur, túto si nepochybne ponechal pre svoju potrebu, predmetná suma nikdy nebola zaevidovaná do majetku obce. V danom prípade sa teda nejedná o neschopnosť obžalovaného dodržať zmluvný záväzok z kúpnej zmluvy, ktorá by ho zbavovala trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu, obžalovaný v čase jednania s poškodeným, osobitne v čase uzatvárania kúpnej zmluvy vedel, že budova colnice nie je vo vlastníctve obce Svrčinovec a teda túto predat' nemôže. Obžalovaný nemal ani žiadnu reálnu istotu, že obec Svrčinovec budovu colnice skutočne nadobudne do vlastníctva a spoločnosť AVAMPERA a.s. sa tak stane jej vlastníkom. Ak by obžalovaný mal skutočný záujem o seriózny obchod s poškodeným, ktorý by v konečnom dôsledku nebol vyšiel z objektívne existujúcich dôvodov mimo osoby obžalovaného, obžalovaný by po tom, čo sa spoločnosť AVAMPERA a.s. reálne nestala vlastníkom budovy colnice, bol poškodenému vrátil sumu 250.000,-Eur a tiež by poškodenému v súvislosti s uzatvorením kúpnej zmluvy nebol uvádzal nepravdivé informácie a nebol by mu predkladal sfaľované doklady. Obžalovaný však takto nekonal a kúpnu cenu si ponechal pre svoju potrebu, aj keď sa spoločnosť AVAMPERA a.s. vlastníkom budovy nestala a stať nemohla, pretože obec Svrčinovec jej vlastníkom nebola, o čom mal obžalovaný počas celej doby jednania s poškodeným, resp. jeho zástupcom riadnu vedomosť. Na uvedený záver aj krajského súdu o spáchaní obzvlášť závažného zločinu podvodu obžalovaným nemajú žiaden vplyv subjektívne pocity a vyjadrenia poškodeného, resp. osôb, s ktorými obžalovaný v súvislosti s predajom budovy colnice spoločnosti AVAMPERA a.s.

jednal a ktorí boli v tomto trestnom konaní vypočítaní ako svedkovia a na ktoré obžalovaný v rámci zdôvodnenia odvolania poukazuje. Popísané reálne existujúce konanie obžalovaného v súvislosti s predajom budovy colnice spoločnosti AVAMPERA a.s. nepochybne napĺňa všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu podvodu. Trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nie je spôsobilé zmierniť ani jeho obhajobné tvrdenie, že týmto obchodom získané peniaze chcel použiť v prospech obce, na cesty, nakoľko z vykonaného dokazovania nesporene vyplynulo, že obžalovaný tieto peniaze a to ani len čiastočne v prospech obce Svrčinovec nepoužil, ale ponechal si ich pre vlastnú potrebu.

Bez vplyvu na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podvodu je obžalovaným aj v odvolaní uvádzaná argumentácia, že poškodený nedal súhlas na jeho trestné stíhanie. V tejto súvislosti krajský súd totožne s okresným súdom uvádza, že v prípade trestného činu podvodu sa síce jedná o trestný čin predpokladaný ustanovením § 211 ods. 1 Tr. por., v prípade ktorého sa na trestné stíhanie vyžaduje súhlas poškodeného. Je to však iba za podmienky, ak je poškodený k obvinenému v takom vzťahu, že by mal ako svedok právo odoprieť výpoveď. V danom prípade bol poškodený tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní pred výsluchom riadne poučený o práve odoprieť výpoveď, no z vyjadrení poškodeného nevyplývalo nič také, že k obžalovanému by bol v takom vzťahu, že by mal právo odoprieť výpoveď a takýto zákonom predpokladaný vzťah pre odopretie výpovede bližšie nekonkretizoval ani sám obžalovaný.

Bez vplyvu na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného je tiež skutočnosť, že poškodený si voči obžalovanému nárok na náhradu škody neuplatnil. Uplatnenie nároku na náhradu škody je dispozičným právom poškodeného, teda je výlučne na vôli poškodeného, či si voči obžalovanému náhradu škody uplatní alebo neuplatní. Od uplatnenia, či neuplatnenia nároku na náhradu škody poškodeným nie je však žiadnym spôsobom závislá možnosť, či nemožnosť trestného stíhania páchatel'a za spáchanú trestnú činnosť a uplatnenie, či neuplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným je bez akéhokoľvek vplyvu na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obvinenému, resp. obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Obžalovaný sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie tejto trestnej činnosti nemôže zbaviť s poukazom na nedodržanie obvyklej miery opatrnosti u poškodeného. Poškodený či už sám, resp. prostredníctvom zástupcu konal s obžalovaným ako starostom obce, teda jednalo sa nie o bežnú osobu, ale o osobu verejne činnú, o občanmi voleného zástupcu obce, u ktorého sa prirodzene predpokladá vysoký morálny kredit, dobrá povesť v obci, čo nepochybne u poškodeného posilňovalo pocit serióznosti obchodu realizovaného s osobou v postavení starostu obce. Súčasne obžalovaný poškodenému, resp. jeho zástupcovi pri jednaniach a v súvislosti s uzatvorením kúpnej zmluvy predkladal doklady ako uznesenie obecného zastupiteľstva, kúpnu zmluvu opatrenú odtlačkom pečiatky katastra nehnuteľností, list vlastníctva, na ktorom ako vlastníka budovy colnice už bola uvedená spoločnosť AVAMPERA a.s. ako kupujúci. Navyše zmluvným partnerom kupujúceho bola na strane predávajúceho obec (obec Svrčinovec).

V danom prípade pritom ani krajský súd nemá pochybnosť o tom, že obžalovanému bola od poškodeného vyplatená celá dohodnutá kúpna cena 250.000,-Eur v hotovosti. Obžalovaný ohľadne uvedeného vypísal dva pokladničné doklady, ktoré sú súčasťou spisu a ktorých existenciu nikdy žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Navyše notárskou zápisnicou zo dňa 4.12.2014 N 243/2014, NZ 51459/2014 obžalovaný uznal dlh voči spoločnosti AVAMPERA a.s. vo výške 250.000,- Eur a sám obžalovaný sa stal solidárnym dlžníkom. Práve poškodeným obžalovanému vyplatená kúpna cena 250.000,-Eur predstavuje škodu spôsobenú týmto trestným činom podvodu a je kvalifikačným znakom pre právnu kvalifikáciu protiprávneho konania obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. (spôsobenie škody veľkého rozsahu). Vyplatenie dohodnutej kúpnej ceny 250.000,-Eur poškodeným, resp. jeho zástupcami obžalovanému napĺňa definíciu škody podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. Suma 250.000,-Eur v zmysle tejto definície predstavuje reálny úbytok na majetku poškodeného, keď poškodený napriek riadnemu vyplateniu dohodnutej kúpnej ceny 250.000,-Eur obžalovanému nezískal sledovanú protihodnotu, t.j. nadobudnutie vlastníckeho práva k budove colnice v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy.

Krajský súd sa nestotožňuje s názorom obžalovaného, že v tomto prípade bol trestný čin podvodu spáchaný v štádiu pokusu. Ako už bolo uvedené vyššie, k dokonaniu trestného činu podvodu dôjde obohatením sa jeho páchatel'a. V tomto konkrétnom prípade došlo k obohateniu sa obžalovaného

vyplatením dohodnutej kúpnej ceny jeho osobe v hotovosti, pričom ako už bolo uvedené vyššie, krajský súd nemá žiadne vážnejšie pochybnosti o tom, že poškodený, resp. prostredníctvom zástupcu reálne obžalovanému vyplatil celú dohodnutú kúpnu cenu 250.000,- Eur.

Krajský súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou obžalovaného, že výpoveď svedkyne X. K. z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom zákonným postupom prečítaná, je v jeho prospech a zbavuje ho trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin podvodu. Svedkyňa svojou výpoveďou práve naopak obžalovaného usvedčuje zo spáchania žalovaného trestného činu podvodu. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že obžalovaný mal riadnu vedomosť o zamietavom stanovisku Národnej diaľničnej spoločnosti ohľadne odpredaja budovy colnice obci Svrčinovec (krajský súd poznamenáva, že toto bolo obci doručené v značnom časovom predstihu pred podpisom kúpnej zmluvy). Svedkyňa tiež potvrdila, že obec Svrčinovec nikdy nevyhlásila verejnú súťaž na odpredaj budovy colnice a obecné zastupiteľstvo nikdy neschválilo predaj budovy colnice spoločnosti AVAMPERA a.s. Z výpovede tejto svedkyne ďalej vyplynulo, že uznesenie obecného zastupiteľstva obce Svrčinovec č. 63/2012, ktorým malo obecné zastupiteľstvo zobrať na vedomie výsledky verejnej obchodnej súťaže na predaj budovy colnice v prospech spoločnosti AVAMPERA a.s. a ktoré obžalovaný predložil pred podpisom kúpnej zmluvy poškodenému, bolo sfaľované. V rámci prijatých uznesení obecným zastupiteľstvom obce Svrčinovec nikdy nebolo prijaté uznesenie, ktorým by obecné zastupiteľstvo bolo schválilo predaj budovy colnice spoločnosti AVAMPERA a.s. Pokiaľ aj obecné zastupiteľstvo obce Svrčinovec na zasadnutí v auguste 2011 jednalo a prejavilo pozitívnu vôľu nadobudnúť do majetku obce budovu colnice, tu treba uviesť, že obecné zastupiteľstvo nemalo vedomosť o v tom čase existujúcom zamietajúcom liste od Národnej diaľničnej spoločnosti, ktorej budova colnice patrila (o ktorom obžalovaný naopak vedomosť mal). V tejto súvislosti krajský súd uzatvára, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že budova colnice nikdy nepatrila do majetku obce Svrčinovec, obec Svrčinovec nikdy nevyhlásila verejnú súťaž na jej odpredaj, obecné zastupiteľstvo nikdy nezobralo na vedomie výsledky verejnej súťaže na predaj budovy colnice v prospech spoločnosti AVAMPERA a.s. a predmetom jeho rokovania nikdy nebol predaj budovy colnice v obci Svrčinovec spoločnosti AVAMPERA a.s., prípadne inému subjektu.

V ostatnom ohľadne viny obžalovaného krajský súd v podrobnostiach odkazuje na správne a podrobne uvedené dôvody okresným súdom v rámci odôvodnenia rozsudku (str. 20-24), s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu.

Krajský súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného ohľadne vážnych väd konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku, resp. závažného porušenia práva obžalovaného na obhajobu, ktoré by mali za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku.

Obžalovaný namieta, že aj keď v rámci písomného vyjadrenia k obžalobe zo dňa 27.12.2018 učinil dôkazné návrhy, aby okresný súd na hlavnom pojednávaní oboznámil s listom vlastníctva č. 4145 pre katastrálne územie N., ako aj s kompletnými civilnými spismi Okresného súdu Čadca, sp.zn. 10C/12/2015, 9C/45/2015, tak súd tieto dôkazy nevykonával. V tejto súvislosti krajský súd z obsahu spisu (konkrétne zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 26.3.2021) zistil, že predseda senátu okresného súdu na poslednom vo veci konanom hlavnom pojednávaní pred vyhlásením dokazovania za skončené podľa § 274 ods. 1 Tr. por. výslovným dopytom zisťoval, či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Obžalovaný, ako ani jeho obhajca iné návrhy na dokazovanie (okrem tých dôkazov, čo už boli na hlavnom pojednávaní dovtedy vykonané) nemali a rovnako tak návrhy na doplnenie dokazovania nemal ani prokurátor.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné vo všeobecnosti poznamenať nasledovné:

Ak prvostupňový súd nemieni akceptovať dôkazný návrh procesnej strany na doplnenie dokazovania, môže tento odmietnuť uznesením po začatí hlavného pojednávania (pokiaľ už v tomto štádiu trestného konania má za to, že sú splnené zákonné podmienky na takýto procesný postup), alebo tak môže urobiť až po vykonaní celého dokazovania, keď vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy už môže bez vážnejších pochybností konštatovať dôvodnosť takéhoto procesného postupu. Nie je teda povinnosťou prvostupňového súdu o dôkaznom návrhu rozhodnúť bezprostredne po tom, ako bol tento procesnou stranou prednesený na hlavnom pojednávaní, resp. v písomnej podobe doručený súdu. Hraničným momentom pre prednášanie dôkazných návrhov procesnými stranami, príp. pre späťvzatie už skôr učených dôkazných návrhov, je postup prvostupňového súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por.,

ktorým na hlavnom pojednávaní vyhlasuje dokazovanie sa skončené, čím sa proces dokazovania na hlavnom pojednávaní uzatvára. Procesná strana môže už skôr učinенý procesný návrh na doplnenie dokazovania zobrať späť písomným podaním doručeným súdu alebo vyhlásením priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Môže tak učiniť jednak individuálne vo vzťahu ku konkrétnemu dôkaznému návrhu, alebo všeobecne v rámci vyjadrenia k doplneniu dokazovania ako celku. Vyhlásenie procesnej strany pred rozhodnutím súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por., že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá, keď pred tým už skôr učinенé konkrétne dôkazné návrhy neuvádza, je záverečným prejavom tejto procesnej strany ohľadne dispozície s návrhmi na doplnenie dokazovania a v prípade pred tým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania, ktoré procesná strana v rámci tohto záverečného prejavu už nespomína, jednoznačným prejavom, že na týchto dôkazných návrhoch netrvá. Je plne na obžalovanom, ako využítva a stráži si svoje procesné práva v rámci trestného procesu, o to viac, keď v konaní má obhajcu, ktorý je osobou znalou práva.

Obžalovaný ďalej v rámci odvolania namietal, že hoci na hlavnom pojednávaní dňa 5.11.2020 došlo k zmene obsadenia senátu (v osobách prísediacich, s čím obžalovaný výslovne súhlasil), tak predseda senátu súdu prvého stupňa podľa § 277 ods. 5 Tr. por. riadne neoboznámil podstatný obsah doterajšieho pojednávania, čo je zrejmé z nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 5.11.2020. V súvislosti s touto odvolacou námietkou obžalovaného krajský súd uvádza, že oboznámením sa s príslušnou časťou zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 5.11.2020 z elektronického súdneho spisu krajský súd totožne s tvrdením obžalovaného zistil, že predseda senátu okresného súdu dôsledne podľa tohto zákonného ustanovenia § 277 ods. 5 Tr. por. nepostupoval. Uvedený nedôsledný postup predsedu senátu okresného súdu však nemá povahu vážneho procesného pochybenia, resp. porušenia práva obžalovaného na obhajobu závažným spôsobom (týmto nedôsledným postupom predsedu senátu podľa § 277 ods. 5 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 5.11.2020 nedošlo k žiadnemu vážnejšiemu zhoršeniu postavenia obžalovaného v tomto trestnom konaní). Senát sa s doterajším priebehom hlavného pojednávania a s obsahom dôkazov na ňom vykonaných môže oboznámiť aj mimo hlavného pojednávania, zo žiadneho zákonného ustanovenia Trestného poriadku nevyplýva, že by sa tak muselo udiť len na hlavnom pojednávaní za prítomnosti procesných strán. Súčasne obžalovaný, resp. jeho obhajca mali vedomosť o doterajšom priebehu predchádzajúcich hlavných pojednávanií, vrátane dôkazov na nich vykonaných, vzhľadom na prítomnosť na hlavných pojednávaniach a súčasne tak obžalovaný, ako aj jeho obhajca majú ustanovením § 69 ods. 1 Tr. por. garantované právo v prípade potreby aj mimo hlavného pojednávania nahliadnuť do spisového materiálu.

Obžalovaný súčasne namietal, že v tejto trestnej veci je stíhaný a bol súdom prvého stupňa odsúdený za rovnaký skutok, pre aký na neho bola podaná obžaloba a je vedené trestné konanie v inej jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017. Za týmto účelom obžalovaný v rámci doplnenia dokazovania pred odvolacím súdom navrhol zabezpečiť spisový materiál Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/22/2017. Odvolací súd na verejnom zasadnutí odmietol dôkazný návrh obžalovaného na zabezpečenie a oboznámenie spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/22/2017, nakoľko to nepovažoval za potrebné pre účely vysporiadania s touto odvolacou námietkou obžalovaného, súčasne jedná sa o trestnú vec, v ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté a za postačujúce odvolací súd považoval zabezpečenie obžaloby z predmetného spisového materiálu, ktorú aj oboznámil na verejnom zasadnutí v rámci listinných dôkazov a zistenie stavu trestného konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017. V zmysle § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené len v prípade, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienenčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiernu a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené. Odvolací súd dopytom na Okresnom súde Čadca konkrétne zistil, že trestná veci vedená pod sp.zn. 2T/22/2017 doposiaľ nie je právoplatne skončená. Navyše krajský súd (totožne s prokurátorom) zastáva názor, že konanie na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017 nie je vedené pre totožný skutok ako toto trestné konanie (oboznámia sa na verejnom zasadnutí s obžalobou v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017). Podstata skutku v prípade tohto vedeného trestného konania spočíva v podvodnom vylákaní kúpnej ceny obžalovaným od poškodeného za predaj budovy colnice s úmyslom vlastného obohatenia sa. Podstata skutku v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017, aj keď má určitý súvis s podvodným predajom budovy colnice obžalovaným, však spočíva v tom, že obžalovaný ako starosta obce mal v rámci notárskych zápisníc uznať dlh obce Svrčinovec a súhlasiť s exekučnou

vykonateľnosťou zápisníc aj napriek jeho vedomosti, že obec Svrčinovec nikdy takéto dlhy nemala a tiež pred podpisom notárskych zápisníc mal obžalovaný notárke nepravdivo deklarovat' uznesením obecného zastupiteľstva obce Svrčinovec, že toto súhlasilo so spísaním notárskych zápisníc. V tejto inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/22/2017 je skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. k § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného V. M. a prokurátora postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol doplniť dokazovanie na základe dôkazných návrhov obžalovaného a to oboznámenie výpisu z listu vlastníctva č. 4145 pre katastrálne územie N., oboznámenie spisových materiálov Okresného súdu Čadca, sp.zn. 9C/45/2015, 6C/45/2015, 10C/12/2015, 4Cb/28/2014, 5Er/454/2015, 9Er/561/2015 a Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4Er/292/2016 (pokiaľ ide o odmietnutie dôkazného návrhu zabezpečenie spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/22/2017, s týmto sa krajský súd argumentačne už vysporiadal vyššie).

Krajský súd odmietol na verejnom zasadnutí oboznámiť vyššie špecifikované civilné, obchodné a exekučné spisy, nakoľko podľa § 272 ods. 3 Tr. por. sa tieto týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie v tejto trestnej veci o vine obžalovaného. Senát si síce zabezpečil tieto spisové materiály a v rámci prípravy verejného zasadnutia sa s týmito aj oboznámil, no po oboznámení sa s predmetom týchto vedených konaní zistil, že tieto neobsahujú také skutočnosti, ktoré by sa týkali podstaty prejednávaneho skutku - obzvlášť závažného zločinu podvodu. Spisové materiály Okresného súdu Čadca, sp.zn. 9C/45/2015, 10C/12/2015, 4Cb/28/2014 sa vo svojej podstate týkali toho, aby súd rozhodol o neplatnosti právnych úkonov, resp. o neexistencii dlhu obce Svrčinovec, či o zdržaní sa uplatňovania pohľadávok, ktoré súviseli s právnymi úkonmi (vrátane notárskych zápisníc) učených obžalovaným po skutku v súvislosti s vrátením kúpnej ceny za budovu colnice, resp. pôžičiek vo vzťahu k spoločnosti AVAMPERA a.s., resp. jej právnym nástupcom, ktorým bola pohľadávka postúpená. V prípade spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 6C/45/2015 bolo ďalej zistené, že tento nemá vôbec žiadny súvis so skutkom v tejto trestnej veci, týka sa úplne iných subjektov (účastníkov konania) a úplne iného predmetu konania. Spisové materiály Okresného súdu Čadca, sp.zn. 5Er/454/2015, 9Er/561/2015 a Okresného súdu Nové Zámky, sp.zn. 4Er/292/2016 pojednávajú o vedení exekúcií vo vzťahu k obci Svrčinovec, resp. obžalovanému v súvislosti s uznaním dlhu na základe notárskych zápisníc spísaných po skutku obžalovaným v prospech spoločnosti AVAMPERA a.s., resp. jej právnym nástupcom. Ani z jedného z týchto spisových materiálov pritom nevyplýva, že by obžalovaný dobrovoľne, resp. akýmkoľvek iným spôsobom nahradil škodu, ktorú spôsobil podvodným vylákaním kúpnej ceny za budovu colnice, ktorá nikdy nebola vo vlastníctve obce Svrčinovec a teda obec v zastúpení obžalovaným ju ani nemohla právne účinným spôsobom predať spoločnosti AVAMPERA a.s. Rovnako tak výpis z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie N., okres I. E. neobsahuje skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o spáchaní skutku podvodu obžalovaným. Predmetný list vlastníctva obsahuje zoznam exekúcií, ktoré sú vedené na nehnuteľný majetok obžalovaného špecifikovaný v tomto liste vlastníctva (t.j. jedná sa o tzv. nútený výkon, nie dobrovoľnú náhradu škody).

V súvislosti s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovaného, krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanému do pozornosti nasledovné : Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Z vyššie podrobne uvedených dôvodov potom krajský súd uzatvára, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také relevantné odvolacie námietky, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a

zákonné rozhodnutie okresného súdu v otázke viny obžalovaného a odvolanie obžalovaného bolo nutné ako nedôvodné zamietnuť.

Ohľadne trestu uloženého obžalovanému V. M. za spáchanú trestnú činnosť sa však odvolací súd stotožnil s odvolaním prokurátora, že v danom prípade neexistujú zákonné dôvody na uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody zdôvodnil s poukazom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu.

Ohľadne osoby obžalovaného okresný súd v tomto smere zohľadnil to, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život, v obci požíval dobrú povesť, bol verejne činnou osobou - starostom, pred spáchaním skutku nebol ani priestupkovo riešený. K uvedenému však odvolací súd poznamenáva, že uvedené zistenia ohľadne osoby obžalovaného možno zohľadniť v rámci priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., nie ale ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, tu okresný súd zohľadnil, že konaním obžalovaného nebola obci Svrčinovec spôsobená žiadna škoda. V súvislosti s týmto konštatovaním okresného súdu je potrebné dať okresnému súdu do pozornosti, že obec Svrčinovec v tomto trestnom konaní ani poškodenou nebola a obžalovaný v tomto trestnom konaní nebol stíhaný za žiadne také protiprávne konanie, ktoré by smerovalo k spôsobeniu škody obci Svrčinovec. V rámci okolností prípadu ďalej okresný súd prihliadol na to, že poškodený si v trestnom konaní náhradu škody neuplatnil. K tomuto krajský súd poznamenáva, že je výslovne na osobnom rozhodnutí poškodeného, či si v rámci trestného konania uplatní alebo neuplatní nárok na náhradu škody. Od uplatnenia, či neuplatnenia dispozičného práva poškodeným ohľadne nároku na náhradu škody nemôže byť predsa závislé uplatnenie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pri ukladaní trestu obžalovanému. Neuplatnenie si nároku na náhradu škody poškodeným nie je vo všeobecnosti súdnou praxou považované za dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle výkladu § 39 ods. 1 Tr. zák. a týkajúci sa okolností prípadu. Za okolnosti prípadu dôvodné pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody okresný súd považoval aj dobu od spáchania skutku viac ako 9 rokov. K tomuto krajský súd uvádza, že časový odstup od spáchania skutku nie je dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s poukazom na ustálenú súdnu prax by mohlo byť porušenie práva obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote (zistenie neprimeraných prieťahov v konaní). Krajský súd však na rozdiel od názoru obžalovaného v prípade tejto prejednávanej veci nezistil také prieťahy v konaní, ktoré by boli dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Konkrétne v tejto trestnej veci bolo V. M. vznesené obvinenie dňa 30.10.2017. Obžaloba bola na okresný súd podaná dňa 15.11.2018. Rozsudok bol súdom prvého stupňa vo veci vyhlásený dňa 26.3.2021, pričom sa jedná o prvý vyhlásený rozsudok vo veci. Vzhľadom na povahu stíhanej trestnej činnosti, rozsah dokazovania (osobitne s prihliadnutím, že dôležití svedkovia boli z Českej republiky), nemožno konštatovať také prieťahy vo vyšetrovaní, resp. prejednávaní tejto veci zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré by odôvodňovali postup pri ukladaní trestu obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Osobitne ku konaniu pred okresným súdom krajský súd poznamenáva, že nezistil neprimerane dlhý časový odstup medzi jednotlivými termínmi hlavných pojednávaní, ani nekoncentrovaný postup súdu, hlavné pojednávania boli odročované na ďalší termín za účelom potreby pokračovania vo vykonávaní dokazovania.

V súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby (§ 39 ods. 1 Tr. zák.). Jedná sa o prípady uloženia trestu páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, najmä za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračuje hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností. Pomermi páchatela sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatela, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvažil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

Obžalovaný v tomto prípade pri ukladaní trestu žiadal aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. aj vzhľadom na jeho pomery. Uvedené obžalovaný konkretizoval tak, že si plní vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojim deťom M. M., T. M., V. M. a F. M., ako i dieťaťu svojej terajšej manželky dcére F. R. a ku svojej súčasnej manželke F. M. rod. S., ohľadne ktorých tvrdení predložil rodné listy a tiež písomné vyjadrenie, správu zo špeciálnopedagogického vyšetrenia, odporúčania na zostavenie IVP ohľadne M. M., ktoré boli prečítané ako listinné dôkazy na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní. Ďalej obžalovaný uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. odôvodnil s poukazom na viaceré podľa neho v jeho prípade existujúce poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a), c), h), j), k), n) Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd primárne uvádza, že už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. „Mimoriadne zníženie trestu“ vyplýva, že musí ísť o také pomery páchatel'a, ktoré sa vyznačujú svojou mimoriadnosťou, výnimočnosťou, napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú naňho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a, tiež nie je vylúčené, aby pomermi páchatel'a bol súhrn viacerých okolností, ktoré by inak samostatne napĺňali znaky poľahčujúcich okolností. Obžalovaným tvrdené pomery pritom podľa názoru krajského súdu v zmysle vyššie uvedeného výkladu nie sú takej povahy, aby odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Súčasne vzhľadom na všetky skutočnosti, na ktoré musí súd v zmysle zákona prihliadať pri ukladaní trestu obžalovanému, ďalej krajský súd dospel k záveru, že ukládanie trestu obžalovanému v rámci zákonom určenej trestnej sadzby v tomto konkrétnom prípade nepovažuje za neprimerané (obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s výkonom verejnej funkcie starostu, od ktorého sa očakáva, že je osobou s určitým morálnym kreditom, náležitým rešpektom k dodržiavaniu právneho poriadku, spôsobom života je vzorom pre ostatných, pričom nemožno tiež opomenúť výšku spôsobenej škody, skutočnosť, že sa jednalo o sofistikovane páchanú trestnú činnosť, keď obžalovaný sa viacerými vopred plánovanými podvodnými krokmi snažil od poškodeného vylákať dohodnutú kúpnu cenu za budovu colnice, ktorá nebola vo vlastníctve obce).

Podľa pripojených rodných listov obžalovaný je otcom troch maloletých detí T. M., V. M. a F. M., ktoré vzhľadom na ich vek podľa pripojených rodných listov nie sú schopné samostatne sa živiť. Obžalovaný je však ženatý s manželkou F. M., vo vzťahu ku ktorej neuvádza nič také, že by nebola ďalej schopná starať sa o maloleté deti a že by nežili s maloletými deťmi v spoločnej domácnosti. Pozornosti krajského súdu neuniklo, že podľa pripojeného rodného listu matkou maloletého T. M. je nebohá (bývalá) manželka obžalovaného. V takomto prípade sa maloletému dieťaťu štátom vyplácajú sirotské dávky. Ak obžalovaný poukazuje na vyživovaciu povinnosť aj vo vzťahu k dcére svojej manželky F. R., z rodného listu menovanej je zřejmé, že táto má iného biologického otca O. R. (nie obžalovaného), ktorý má voči nej zákonnú vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ obžalovaný uvádza vyživovaciu povinnosť tiež voči terajšej manželke F. M., jedná sa o dospelú osobu, vo vzťahu ku ktorej nie sú uvádzané žiadne také skutočnosti, že by nebola schopná samostatne sa živiť. Navyše obžalovaný môže počas výkonu trestu odňatia slobody pracovať a z pracovnej odmeny si plniť vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom. V prípade syna obžalovaného M. M. sa jedná o plnoletú osobu a ohľadne menovaného neboli uvedené a preukázané žiaden také konkrétne skutočnosti, ktoré by dokumentovali, že menovaný nie je aktuálne schopný samostatne sa živiť. K osobe M. M. síce obžalovaný predložil písomné vyjadrenie k školskému začleneniu, správu zo špeciálnopedagogického vyšetrenia, odporúčania na zostavenie individuálneho študijného plánu, tieto sú však ešte z januára roku 2013 a týkajú sa školského začlenenia menovaného, teda nemajú potrebnú výpovednú hodnotu ohľadne aktuálnej schopnosti M. M. samostatne sa živiť. Uvedené pomery obžalovaného, obžalovaným tvrdené a preukázané krajskému súdu, teda neodôvodňujú uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, že v jeho prípade je viacero poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. a), c), h), j), k), n) Tr. zák. a teda ani z tohto dôvodu nie je u obžalovaného dôvodným ukládanie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd u obžalovaného konštatuje iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život. Obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený pre spáchanie trestného činu, pred spáchaním skutku nebol ani priestupkovo riešený, negatívne poznatky o jeho osobe neboli zistené ani z miesta bydliska.

Obžalovaný žiadal priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. a) Tr. zák., t.j. že spáchal trestný čin v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti odôvodnil tým,

že do kancelárie jeho ako starostu obce vošiel G. M. spolu s notárkou Vrlíkovou, ktorí mali už vpred pripravené notárske zápisnice a to i za obec Svrčinovec, ktorým on nedokázal odporovať a o ktorých sa vôbec do toho dňa nerozprávali a ani nedohodli. Ohľadne tohto krajský súd uvádza, že predmetná obžalovaným opísaná situácia sa priamo netýka skutku, ktorý je predmetom obžaloby (a to podvodný predaj budovy colnice poškodenému obžalovaným, hoci táto nebola vo vlastníctve obce a prevzatie kúpnej ceny obžalovaným za budovu colnice). Za tohto stavu nie je možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. a) Tr. zák.

Obžalovanému neprináleží priznanie ani poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák. tak, ako sa tejto obžalovaný domáha, t.j. že trestný čin spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, nakoľko sa v čase skutku liečil na vysoký krvný tlak a na kardiovaskulárne ochorenie. V tejto súvislosti krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním lekárskej správy vystavenej dňa 3.11.2017 MUDr. B. V., všeobecným lekárom a predloženej obžalovaným. V rámci tejto správy zo dňa 3.11.2017 lekár konštatuje, že menovaný pacient V. M. prekonal bežné ochorenia, lieči sa na vysoký tlak krvi. Z tejto správy však nevyplýva, či sa obžalovaný na vysoký tlak krvi liečil aj v dobe skutku a stav tohto ochorenia v dobe skutku. V čase vystavenia správy lekárom je uvedená diagnóza M hypertensivus st. I. WHO.

Krajský súd zastáva názor, že obžalovanému nemožno priznať ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Tr. zák., t.j. že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Obžalovaný priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti zdôvodňuje tým, že jeho prvá manželka W. M. zomrela dňa X.X.XXXX (čo obžalovaný preukázal úmrtným listom, ktorý bol v rámci listinných dôkazov krajským súdom prečítaný na verejnom zasadnutí) a to po ťažkej chorobe, pričom pol roka pred smrťou bola v kóme. S jej stratou sa veľmi ťažko vyrovnával, čo sa prenieslo najmä do jeho pracovného života, kedy síce vykonával funkciu starostu obce, avšak z úmrtia najbližšieho človeka bol po dlhšie časové obdobie v depresii, teda v zlej psychickej kondícii, navyše sa staral o svojho adoptovaného autistického syna M. M., k čomu predkladá i znalecký posudok Mgr. Nadeždy Okenicovej (krajský súd uvádza na správnu mieru, že sa jednalo o správu zo špeciálnopedagogického vyšetrenia zo dňa 23.1.2013) a odporúčania na zostavenie individuálneho vyučovacieho plánu zo dňa 23.1.2013, ktoré boli rovnako vypracované Mgr. Nadeždou Okenicovou, špeciálnou pedagogičkou a ktoré boli prečítané ako listinné dôkazy na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom. S poukazom na povahu spáchanej trestnej činnosti krajský súd nezastáva názor, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov, keď z dôvodu ťažkej choroby manželky, jej úmrtia, starostlivosti o adoptovaného autistického syna bol dlhodobo v zlej psychickej kondícii a depresii. Z vykonaného dokazovania je zjavné, že v prípade tejto žalovanej trestnej činnosti sa jednalo o sofistikované, vopred plánované a dobre premyslené konanie obžalovaného, ktorý postupnými krokmi pri viacerých stretnutiach vzbudzoval v poškodenom, resp. jeho zástupcovi presvedčenie, že predmetná budova colnice je skutočne vo vlastníctve obce, ktorá vypísala verejnú súťaž na jej odpredaj a výhercom tejto súťaže sa stala práve spoločnosť AVAMPERA a.s., čo nezodpovedalo skutočnosti a o čom mal obžalovaný vedomosť a takto konal s priamym úmyslom vylákať od poškodeného zaplatenie kúpnej ceny za budovu colnice pre jeho osobné potreby.

U obžalovaného nie je daná ani poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., t.j. že obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil škodu. Vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti (podvodné vylákание kúpnej ceny za budovu colnice, ktorá nebola vo vlastníctve obce pre osobné potreby obžalovaného) priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti by prichádzalo do úvahy iba v prípade, ak by sa preukázalo, že obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, ktorá musí byť nahradená úplne. Obžalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by poškodenému bol nahradil škodu a táto skutočnosť nevyplýva ani zo spisových materiálov Okresného súdu Čadca, sp. zn. 9C/45/2015, 6C/45/2015, 10C/12/2015, 4Cb/28/2014, 5Er/454/2015, 9Er/561/2015 a Okresného súdu Nové Zámky, sp.zn. 4Er/292/2016.

Obžalovanému neprináleží ani poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V tejto súvislosti sa odvolací súd nestotožňuje s názorom obžalovaného, že v tejto trestnej veci spolupracoval a tak prispel k objasneniu trestného činu, ktorý je predmetom tohto trestného konania. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že obžalovaný v priebehu celého trestného konania spáchanie trestného činu podvodu popiera, z jeho spáchania sa necíti byť vinným a v tomto duchu aj v priebehu trestného konania vypovedal. Pokiaľ

obžalovaný poukazuje na spoluprácu v civilných veciach a inej trestnej veci, uvedené je irelevantné vo vzťahu k tomuto trestnému konaniu a možnému priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Krajský súd uzatvára, že u obžalovaného totožne s okresným súdom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Na rozdiel od okresného súdu, stotožniac sa s odvolaním prokurátora, však krajský súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. e) Tr. zák., t.j. že obžalovaný zneužil svoju funkciu na dosiahnutie neoprávnenej výhody. Obžalovaný prezentujúci nepravdivé skutočnosti týmto dodával u poškodeného, resp. jeho zástupcu silu vážnosti a pravdivosti práve tým, že tieto prezentoval ako starosta obce, u ktorého sa prirodzene predpokladá vysoký morálny kredit (starosta obce predsa nemôže klamať).

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u obžalovaného 1:1. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prichádza do úvahy obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v zákonom určenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov (bez existencie zákonných dôvodov pre úpravu dolnej alebo hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody).

Nakoľko krajský súd, stotožniac sa s odvolaním prokurátora, teda zistil, že okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v rozpore so zákonom aplikujúc § 39 ods. 1 Tr. zák., krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení a následne sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení trestu a ochranného dohľadu obžalovanému.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému V. M. sa krajský súd pri rešpektovaní zásad ukladania trestu osobitne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Následne krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, ktorý považoval za objektívne vyjadrenie obžalovaným spáchanej trestnej činnosti a ktorý je aj v súlade s účelom trestu u obžalovaného a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. V danom prípade bolo na mieste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ako doposiaľ netrestanej osobe, pričom krajským súdom nebola zistená žiadna taká významná skutočnosť, ktorá by u prvotrestanej osoby (ktorej sa navyše ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov) odôvodňovala uloženie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere ako na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Krajský súd si je vedomý, že u obžalovaného prichádza do úvahy zaradenie na výkon trestu odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin. Totožne s okresným súdom je krajský súd názoru, že u obžalovaného sú splnené zákonné podmienky podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde bude jeho náprava lepšie zabezpečená. V tejto súvislosti krajský súd primárne uvádza, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanú trestnú činnosť a doposiaľ dokonca ani nebol odsúdenie pre spáchanie trestnej činnosti. Zaradenie obžalovaného do maximálneho stupňa stráženia neodôvodňuje ani povaha spáchanej trestnej činnosti, ktorá by svedčila o tak závažnom narušení páchatel'a, že na jeho nápravu a prevýchovu by bolo nutné vplyvať výkonom trestu odňatia slobody v maximálnom stupni stráženia. Neexistuje tu ani žiadna zákonná prekážka, ktorá by bránila v zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného obligatórne v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. prichádza do úvahy uloženie ochranného dohľadu, nakoľko sa jedná o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému sa ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad je možné uložiť na 1 rok až 3 roky. V tomto smere sa krajský súd stotožnil s okresným súdom a ako doposiaľ netrestanej osobe obžalovanému uložil ochranný dohľad na spodnej hranici 1 rok.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.